



72 HODIN – RUKU NA TO!

reportáž (10)



PODZIMNÍ STEZKA POLABÍM

reportáž (14)



HRY S HVĚZDNOU OBLOHOU

náměty na hry
pro starší děti (21)



LISTOPAD

2013



Podskalní „Poslední prázdninový oheň 2013“

na základně Lipka v Tisé u Děčína



Měsíc po ukončení letního tábora vyrazila naše PS MOV „STŘELKA“ Kostelec nad Labem na poslední prázdninovou akci – tradiční P. P. O. Naším cílem byly poprvé Tiské stěny s novou, ještě nezaběhlou turistickou základnou Lipka v Tisé u Děčína. A protože jsme byli v podstatě první výpravou, která vlastně otevřela její historii, chceme se podělit o dojmy. Již do úvodu musíme říci, že jsou převážně pozitivní, byť možná trošičku opravíme některé údaje z letáku uveřejněného v Mozaice.

Tradičně nás na P. P. O. bývá dost a zvláště letošní léto bylo nádherné, takže nás bylo 21. Vzhledem k ubytovacím možnostem „domečku“ (základny) jsme byli rozděleni na část „baráčnickou“ a „tábornickou“ (ta převažovala, protože v aktuálním teplém počasí se stanovalo a táborničilo více než dobře). Základna je optimální k ubytování tak 12–15 osob (na krátký pobyt, kdy tolik místa nezaberou zavazadla, i těch uváděných 18). Přízemní místnost není zase až tak velká, aby umožňovala třeba večerní sezení či stolování většího počtu osob, než uvádíme. Samozřejmě, že drobné „mouchy“, které s sebou nová stavba vždycky nese, se odstraňovaly v průběhu pobytu za pomoci kamarádů z Ústecké KOP. I dovybavování základny bude ještě zcela jistě pokračovat. Nicméně sociální vybavení je na úrovni se sprchováním teplou vodou (na zvyklosti naší „lesní“ PS opravdový přepych).

Možnosti základny zcela jistě porostou i s postupným řešením okolí dnes rekonstruované hlavní budovy celé základny, kde je další prostor pro případné táboření a pro hřiště, ohniště apod.

Do Tisé jsme se dostali jak auty, tak prostředky hromadné dopravy. Dopravní autobusová dostupnost od vlaku jak z Ústí nad Labem nebo i z Děčína je opravdu dobrá, a to i o víkendu.

Nejllepší na této základně je fantastické přírodní okolí Děčínska a Teplicka, zejména Tiských a Ostrovských stěn a hřebenu Děčínského Sněžníku. Toho jsme pochopitelně využili ke spoustě výletů, například: Pěšky na dominantu tohoto kraje – Vysoký (nebo také Děčínský) Sněžník (722 m. n. m.) – s rozhlednou, odkud je nádherný výhled do celého kraje, včetně výhledu až na Drážďany v Německu, dále do děčínské ZOO, na děčínskou Pastýřskou stěnu s překrásnými výhledy na děčínskou kotlinu (Porta Bohemica – Brána Čech). Vyrazili jsme i do místních Tiských stěn, které jsou opravdu nádherné a vyrovnají se všem neznámějším ostatním skalním útvarům naší republiky, zavítali jsme rovněž do nedalekých Ostrovských stěn, které mají tu zvláštnost, že jimi nevedou turistické nebo naučné stezky, ale zato se, s velkou dávkou opatrnosti, dá vystoupat až na skalní vrcholy. Část z nás zvládla i polodenní výlet do nedalekého a velmi známého německého Königsteinu. Pro některé děti byla zase opravdovou atrakcí vyjížďka lanovkou na vrchol Komárů Vížky.

Poslední večer byl tradičně svázán s názvem celé akce „Poslední prázdninový oheň“ a byl završením definitivně ukončených prázdnin. A stihli jsme to úplně přesně, protože před půlnocí přišlo sice trochu deště, ale opravdu jenom trochu, abychom mohli i po něm v sezení u poslední ohně letošních prázdnin, i s burty a písničkami, pokračovat.

A co závěrem? Že základna je opravdu ideální pro, dnes běžné, oddíly kolem 12 členů, že se nám tam moc líbilo a určitě se tam budeme chtít poměrně brzo vrátit a doporučujeme její návštěvu všem členům Pionýra.

Ing. Jiří Vostřel – „Generál“, vedoucí PS



foto na titulní straně: Jan Michálek

Den P

V minulém úvodníku jsem mluvil o události, která se sice už dost blíží, ale ještě neklepe na dveře. Teď už do ní zbývá jen pár dní. Výroční zasedání Pionýra (23. 11., Pardubice) se opět nepřehlédnutelně promítá i do Mozaiky a ještě minimálně v příštím vydání tomu tak bude. To, že jde o událost pro naše sdružení zásadní, takový den P, jak jsem ji v titulku nazval, ale neznamená, se neděje nic dalšího zajímavého či důležitého. A tak i v tomto čísle najdete například reportáž ze zapojení Pionýra do dobrovolnického projektu České rady dětí a mládeže 72 hodin i zprávy z dalších pionýrských akcí. Nezapomínáme ani na tradiční stálá témata, jako je vzdělávání a nový občanský zákoník. Pokud vás zaujala v minulém Mozaice rozprouděná diskuze, najdete tu i její pokračování. A jestli byste se chtěli také podílet na obsahu našeho časopisu, ale nevíte jak vlastně přispět, nalistujte si rubriku Jak na to. Zkrátka, Mozaika je tu i pro ty, které nadcházející výroční zasedání vlastně vůbec nezajímá. Věřím ale, že takových není mezi pravidelnými čtenáři moc.

Jakub

Pár minut pro propagaci Pionýra

Jak udělat, aby se o Pionýru hodně vědělo? Jak vám Pionýr může pomoci při získávání nových dětí do skupin či oddílů? Proč na celorepublikové akce jezdí jen zlomek oddílů? Podobné otázky si klademe už dlouho a odpovědi se nám příliš nedostává. A když, jsou velmi rozdílné. Proto jsme se na základě spolupráce se zástupci některých brněnských oddílů rozhodli udělat sondu do vlastních řad. Připravili jsme dotazník, který vám zabere jen pár minut, ale nám může pomoci určit, kterým směrem bychom měli upřít své síly. Věnujte prosím čas odpovědím, velmi nám tím pomůžete. Dotazník najdete jako samostatnou přílohu Mozaiky, ale vyplňovat jej můžete i na webu www.dobrodruzstvi.info/obsah/dotaznik. Zároveň bude stejný dotazník připraven pro delegáty na VIII. výročním zasedání Pionýra v Pardubicích.

Za vyplnění děkují Mirka Tolarová a další členové sekce PR a propagace.



PIONÝR

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

15.–17. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – – Folklórní tance	Chotěboř	KOPkV
16. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – ProRock	Praha	96. PS Veselí Medvědi
23. 11.	VIII. výroční zasedání Pionýra	Pardubice	Pionýr
30. 11.–1. 12.	Republikové finále – – malého florbalu	Mladá Boleslav	PC Florbalová akademie MB
30. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – – Tance	Holešov	PS Dr. M. Očadlíka Holešov+SVČ TYMY
30. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – (oblastní kolo) Melodie, Dětská Porta, Tanec, Výtvarná a rukodělná činnost, Divadlo	Kopřivnice	PS Kopřivnice
14.–15. 12.	Pionýrský Sedmikvítek – – Clona	Sadská	96. PS Veselí Medvědi
10.–11. 1.	Pionýrský Sedmikvítek – – Výtvarná a rukodělná činnost, Literární soutěž	Holešov	PS Dr. M. Očadlíka Holešov+SVČ TYMY
31. 1.–2. 2.	Pionýrský Sedmikvítek – – Dětská Porta, Melodie	Praha	96. PS Veselí Medvědi
31. 1.–2. 2.	Ledová Praha	Praha	Nadace Dětem 3. tisíciletí, Pionýr
1. 2.	Koncert Děti dětem	Praha	Nadace Dětem 3. tisíciletí, Pionýr
6.–8. 6.	39. ročník branné hry Cesta odhodlání		PS Hraničář Červená Voda

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 10. 2013. | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů doc nebo rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1:1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek (Jakub). | Grafická úprava: Matěj Feszanicz – www.feszani.cz | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Na vlastní pěst 2013	1
Poslední prázdninový oheň – TZ Lipka v Tisé fotoreportáž	2
Velkým problémem je černočerné vidění na slovíčko s předsedou Pionýra	4
představení kandidátů do orgánů Pionýra	5
Výroční zasedání Pionýra – Co nás čeká? aktuální informace	8
Slovo do pralice náznaky a odpovědi	9
72 hodin – Ruku na to! reportáž	10
Sami o sobě zprávy ze sdružení	12
Podzimní stezka Polabím reportáž	14
Lektoři pod mikroskopem vzdělávání	15
Vidím akci velikou informace z (o) ústředí	16
Kamínek ke kamínku, aneb jak si skládat Mozaiku Jak na to?	17
Občanský zákoník Co přináší nového?	18
křížovka	19
Šperky z moosgummi námět na rukodělnou činnost	20
Evropský projekt Pionýra je uzavřen dobrodružství na míru	21
Hry s hvězdnou oblohou náměty na hry pro starší děti	21
Jarmark nápadů, námětů, nabídky	22
Kaleidoskop výročí a zajímavosti	23
Pionýrský podzim tematická fotostránka	24

Velkým problémem je černočerné vidění

Do VIII. výročního zasedání Pionýra bude už v době, kdy tuto Mozaiku dostanete do schránek, zbývat jen pár dní. Proto zde uzavíráme jistou pomyslnou sérii rozhovorů s předsedou Pionýra, která se točila právě kolem tohoto nadcházejícího jednání a všeho možného, co s jeho přípravou souviselo. Bavit se budeme nejen o současné atmosféře ve sdružení, ale také o tom, jak ji v budoucnu zlepšovat.

Myslíš, že se dá popsat něco jako aktuální nálada v Pionýru?

Máš na mysli něco, co je společné velké části těch tisíců individuálních nálad? Nebavíme se samozřejmě o dětech, kterým je celé výroční zasedání volné. Řekl bych, že blíží se termín zasedání s sebou nese vyšší míru zájmu o dění a zrychlení běhu událostí, jež jindy plynou v tempu maňana... Což je jistě dobře. Současné ale dochází i k ukvapeným soudům. Některé záležitosti lze jen obtížně posuzovat s povrchní znalostí a výsledkem jsou poté plytké, ale o to hlasitější řeči. Podobně jako když mnoho lidí nadává na poměry ve vysoké parlamentní politice... Asi by dost prospělo si připomínat, že nadávat nestačí!

To je ale opravdu otřepané klišé, možná bychom ho ještě našli na pár billboardech.

Pravda, ale jak takové klišé vznikne? Proč se nějaká věta pořád opakuje, až máš pocit, že otevřeš ledničku a vyskočí na tebe? Možná i proto, že je to pravda... Jen nadávání totiž opravdu ničemu nepomůže. Ba, mám za to, že v konečném důsledku působí proti řešení, proti dobrému výsledku.

Zanadávat si je ale přece lidské, každý má právo na názor.

Ani by mne nenapadlo ho někomu upírat. Tvrdím jen, pokud má dojít k jakékoli změně, že nestačí jen svou nespokojenost vyjádřit, ale je třeba také něco udělat, každý svým kouskem přispět, aby se věc zlepšila. Zkrátka platí, což lze jen mnohokrát zopakovat: Pionýr bude lepší, pouze budeme-li aktivní.

Není to zase jen fráze?

Je to podobný případ. Vzhledem k častému opakování může tahle myšlenka zfrázovat až nakonec zplañet, připouštím. Přesto je pravdivá. Ale jak jinak zápolit s dnešní skepsí? I když se setkají velmi zaujatí a Pionýru oddaní členové, je znát sklíčenost, ba až úzkost. Poznámky: To nejde! To nepůjde! Na to nemáme sílu! – zaznívají i od lidí, od nichž je to překvapující. Ti ovšem našťásti současně dodávají, že pokusit se o to musíme. Pochybností je zkrátka dost.

Kde se podle tebe ta nedůvěra ve vlastní síly bere?

Živnou půdou je především dění kolem nás. A pak také my sami a naše nezřídka černočerné vidění (skoro) všeho. Tzv. pravdy vyslovované některými s takovou vehemencí, až jim uvěří nejen ti kolem, ale i sami mluvčí...

Znáš to jistě také: Možná trošku ironické pravidlo nám doporučuje se alespoň jednou

denně pochválit. Působí to směšně, ale není na tom též kus pravdy?!

za svůj názor. Říkají ho, i když vědí, že není populární, argumentují věcně. Lidé, kteří



Léčba samochválou?!

No jasně, samozřejmě všeho s mírou... Byl jsem nedávno na jednom jednání, kde se zase spustila vlna lamentací, až z toho bylo málem nekončící bědování. Zeptal jsem se, jestli jsme za rok, dva či pět nebo deset zpátky opravdu ničeho dobrého nedosáhli? Nastalo chvíli ticho. Několik profesionálních plaček či věcných stěžovatelů mělo tendenci pokračovat, ale mnoho lidí zvedlo hlavu... Protože, himbajs, cožpak jsme za ta léta opravdu dělali jen marnou práci?! Proč se také nepochválíme? Proč hledáme jen chyby a nedokážeme ocenit odvedenou práci?

Promiň – zase jsme u toho. Jak tyhle tvé věty mohou znít lidem, kteří vnímají „ústředí“ jako úřad, který jejich práci oceňuje třeba neuznáním vyúčtování dotací. Nebo myslíš, že tak na vrchnostenské úředníky není nahlíženo?

Ale jistě, že to vím. Je to pořád stejně ošoupaný přístup: Vidím jen tu neuznanou dotaci. Vnímám jen jednu z mnoha věcí, které se dějí. Jinak ani ústředí, ale ani mnoho jiných, nic dobrého nevykonalo? Je to jistě námět na debatu širší než tenhle rozhovor, ale jde mi o podstatu.

A tou je?

Abychom – v naší touze po zjednodušení – nepřeváděli věci jen do černé či černé a bílé. Mívám pocit, že vcelku přirozeně každý má jen tu svoji pravdu za jedinou správnou. Ale chápat názor jiného za hloupost či nepravdu, za zákeřný a promyšlený úder... Právě takové vidění vede k těm příkrým soudům a z nich vychází ona skepse.

Co s tím?

Pracovat. Možná tohle lapidární konstatování může působit až jako odevzdání osudu, ale já jiný recept neznám. A pracovat musí lidé. Členové Pionýra, kteří se nestydí

dokázali, že se nebojí jít do rizika, že tam nahoře víc fouká, jsou víc na ráně, musí odvést víc práce. Znáám takových mnoho a některé z nich jsem oslovil, aby si přidali ke svým úkolům další, a společně jsme postrčili naši pionýrskou káru o další kus vpřed.

Jasně, bez lidí to nepůjde, čekal jsem ale spíš nějakou myšlenku...

Možná to ode mne bude působit zvlášť překvapivě, ale půjčím si slova papeže Františka:

„Chce to nenaslouchat klepům. A když uslyším někoho říkat drby, zastavím ho! Řeknu mu: tady se to nesmí, běžte ven a tam pokračujte ve vašem tlachání. Je to pokušení, které se líbí ďáblu, je proti jednotě. Snaží se vyvolat vnitřní válku, určitou občanskou a duchovní válku, která se vede jazykem.“ Názor, který vyslovil nejvyšší představitel katolické církve při svém nedávném vystoupení ve Vatikánu, a mně se zdá obecně platný.

Využít tu slova jezuity, to jsem nečekal.

Proč je to tak moc překvapivé? Jsou to slova člověka vzdělaného, znalého. A jsou nesporně pravdivá v tom, jak moc jsou vnitřní pomluvy ničující. A lidi, kteří chtějí dát něco víc, nad rámec standardu – a to je každý volený funkcionář – odvádí zápolení s nimi od potřebnější práce a efektivněji vynakládání sil na místech potřebných. Proto se k nim znovu vracím, abych je představil. Naprostou většinu z nich jsem přímo oslovil a všichni mohou potvrdit, že pokud jsem jim něco sliboval, tak to byla: dřina, slzy a pot. (Já vím, zase cizí slova, ale tak často se hodí...) Jdou do toho a já jim věřím.

Ptal se Jakub

když budeme aktivní

STŘECHA NAD HLAVOU

Zuzana Daňhelková (SKOP)

stávající členka VV ČRP působící na úseku nemovitostí
kandiduje znovu

e-mail: zuzana@pionyr.cz

Profesně kancelářská myš, často úředník, občas uklízečka, zahradník či zedník, někdy snad dobrá duše, tak trochu blázen, protože péče o nemovitosti Pionýra, zejména

pak ty z FDM, hraničí s bláznovstvím. Jsou ale nezbytným zázemím pro činnost a cítím to tak, že nás i spojují. Neumí se však samy o sebe postarat a někdy je problém i nad sílu pionýra, který se jinak o „svou“ základnu vzorně stará. A tak se z dálky i blízka koukám, kde koho tlačí bota, aby se z malých



problémů nestávaly velké. Neříkám ne na žádosti o pomoc, vítám nabídky spolupráce.

Z „Prahy“ sice nedokážeme pomoci přidržet fošnu, když se pokládá podlaha, nenamícháme maltu, aby se mohla dát další cihla k cihle. Snažíme se ale o to, aby na cihly bylo, aby bylo kde být.



VZDĚLÁVÁNÍ – VÝHODA NEBO ŠIKANA?!

Mgr. Ludmila Kočí (OZKOP)

stávající garantka Ústředního pionýrského vzdělávacího centra
kandiduje znovu

e-mail: ludmila.koci@seznam.cz

„Co myslíš: Přinesly ti poznatky z kurzů něco do praxe nebo do osobního života? Je vzdělávání v Pionýru nadbytečným sekýrováním, a nebo zajímavou příležitostí? Co se ti na něm líbí a co vadí? A vyslovuješ tyhle osudové názory jinde, anebo jenom

někde po straně – po ukončení kurzu, když si stěžuješ na své pionýrské skupině na tu přehlídku zmarněného času? Existuje totiž i vzdělávání jiné – dynamické, vytvářející správnou partu, motivační a také si to děláme sami. Pravidla a osnovy kurzů jsou stejné, ale někde jde o formální školení a jinde o zážitek... Proč tomu tak je? Jaké oblasti (témata), které ve vzdělávání chybí, postrádáš?

Zkus to pomoci změnit nebo se alespoň vyjádřit, kde vidíš problém. Jsem připravená vyslechnout, spolupracovat, přivítám spolupracovníky...”

VÝCHOVNÉ PROGRAMY PIONÝRA JSOU OD NÁS A PRO NÁS

Ivanka Mochurová (PIKOP)

kratince členkou VV ČRP
takže spíše kandiduje poprvé

e-mail: i.mochurova@gmail.com

Jsem (skoro) všechno, jenom se necítím být vrcholnou funkcionářkou. Ale podílela jsem

se na přípravě nových výchovných programů Pionýra a vyzkoušeli jsme je i na naší pionýrské skupině. Fungují! Proto jsem se (nakonec, i když ne úplně ráda) rozhodla, že práci ve VV ČRP zkusím. A z toho důvodu současně i hledám parťáky, kterým není jedno, co, jak a proč s dětmi v oddílech děláme. Ty, kteří věří, že když se něco vyzkouší, stojí za to si to doma nesyslit, ale podělit se o to s ostatními, kteří zase poradí jim.



PROPAGACI ZA NÁS NIKDO NEUDELÁ

Mgr. Miroslava Tolarová (PIKOP)

členka VV ČRP působící v oblasti propagace
kandiduje znovu

e-mail: mirkatolarova@gmail.com

Mizerná propagace Pionýra je jedna z četných stížností, které se z pionýrských oddílů a skupin valí na Prahu. Tak já říkám: nejsem

z Prahy a všem, komu se propagace nelíbí, nabízím, aby přiložili ruku k dílu. Asi těžko najdeme trefnější slogan pro naši aktuální situaci, než vyslovil JFK:

„Neptej se, co může udělat tvá zem pro tebe. Ptej se, co ty můžeš udělat pro svoji zem.“ Sama nebo s pár lidmi kolem sebe to nedokážu, ale společně to můžeme zvládnout. Proto: „Neptej se, co může Pionýr udělat pro tebe. Ptej se, co ty můžeš udělat pro Pionýr.“

PIONÝR JE VÝZVA A ZÁLEŽÍ NA KAŽDÉM Z NÁS

Ivana Vejvodová (KOPKHK)

kandiduje poprvé
e-mail: vejvodova.pionyr@seznam.cz

Leccos se mi v Pionýru líbí a jiné věci zase ne. Říkala jsem si, proč se u nás nerozvíjí tak moderní činnost, jako je geocaching.

Odpověď mne zaskočila – protože prý se o to nemá kdo starat a jestli to nechci zkusit. Pionýr – to je příležitost, tak jsem to zkusila. Dnes je geocaching živý projekt, běžící v celé republice. Ono zkrátka platí, že jen řeči nestačí; že se musí i přiložit ruka k dílu



a ne jen opečovávat svůj/náš jedinečný oddíl. Možná je jedinečný, ale aby naše práce v něm měla skutečný smysl, musí mít i přesah – k jiným oddílům a pionýrským skupinám. Zapoj se také.

Pionýr bude lepší, jen



DĚTI JSOU NAŠE BUDOUCNOST

Dušan Pěchota (JčKOP)

kandiduji poprvé

e-mail: dusanpechota@gmail.com

Několikrát jsem „hlasit“ nesouhlasil s děním v Pionýru. Mohl jsem jako jiní pouze

kritizovat, ale to není můj styl.

Nepotřebuji další funkci, ale rozhodl jsem se změnit přímo účastnit a být u toho. Věřím, že se najdou ještě další, kteří hledají změnu a chtějí s ní pomoci. Pojďme přestat o věcech jen mluvit, začněme „konat“. Chce to změnu – a já chci být u toho.

PROČ?

Mgr. Darina Zdráhalová

kandiduje poprvé

e-mail: zdrahalova.darina@seznam.cz

Proč kandiduji do VV? A proč ne? Když už jsme se shodli na tom, že předsedové KOP by měli mít zájem kandidovat do ČRP, tak proč to nespojit?

Nevím, jak se mi v případě zvolení podaří skloubit práci na skupině a KOP s povinnostmi člena VV, ale vím, že v oblasti obsahu činnosti bych chtěla něco dopravit, něčemu dát přesnější obrysy a snad i něco někam poposunout. Snažím se o to v oblasti



akcí, soutěží i výchovných programů už nějakou dobu a myslím, že nastal čas tohle snažení nějak završit. S vámi všemi, protože sám člověk mnoho nedokáže.



PROČ KANDIDUJI?

Ing. Kateřina Brejchová

stávající ekonomka

kandiduje znovu

e-mail: kaca@pionyr.cz

Protože Pionýr je pro mne důležitý. Protože je přirozené snažit se ovlivňovat věci, které jsou v našem životě důležité. Protože s lidmi, kteří

do vedení Pionýra kandidují, může mít tahle práce smysl.

Hledat po tolika letech důvody, proč být ekonomem Pionýra, není úplně jednoduché, někdy je to celkem ubíjející boj s větrnými mlýny. Stále si ale myslím, že musí existovat vymahatelná pravidla, že je pro Pionýr výhodné, pokud je spolehlivým partnerem, že by nám slušelo více soudržnosti i vzájemné tolerance, že musíme hledat shodu na společných cílech a táhnout za jeden provaz.

NEJLEPŠÍ ODMĚNOU JE MI DĚTSKÝ ÚSMĚV

Bc. Jakub Hrdlička (OZKOP)

člen ČRP

do VV ČRP kandiduje poprvé

e-mail: jakub.hrdlicka@centrum.cz

Ze všech aktuálních kandidátů jsem zřejmě ten nejmladší, od svých 18 let jsem však aktivně sbíral zkušenosti jak na úrovni kraje, tak v ČRP. Ve VV ČRP bych rád přinesl mezi tu starší zajeitou generaci občas trochu jiný

pohled na věc, který oni třeba již nevidí a mohl by pomoci při dalším rozvoji sdružení.

Winston Churchill po vítězné bitvě u El-Alameinu pronesl: „Toto není konec. Není to ani začátek konce. Ale možná je to konec začátku!“ I já věřím, že právě teď máme před sebou ta nejlepší léta a všichni bychom se měli zapojit, protože jeden bez druhého neuděláme nic, ale dohromady to zvládneme!



OD ROZDĚLANÉ PRÁCE SE NEODCHÁZÍ

Bc. et Bc. Kateřina Součková

staronový člen VV ČRP

po víc jak roční pauze kandiduje znovu

e-mail:

katerina.pimpa@gmail.com

Pionýři jsou pro mne hlavně přátelé, od kterých se vždy dočkám pomocné ruky, a na oplátku ji nabízím i já.

Sedět u stolu v klubovně a rozčilovat se je ztráta času. Prožít si věci na vlastní kůži a zažít si proces změny, to je adrenalin směřující k cíli (pro mě třeba v činnosti s mládeží, zahraničních vztazích nebo obyčejné radě, jakouže hru si můžeme zahrát). Prosazovat nové věci a zlepšovat ty stávající můžeme jen všichni společně, a pokud budeme chtít. Cenu naší práce s dětmi nejde měřit, vážit ani bodovat, ale jistá jsem si tím, že ji můžeme zlepšovat. Věřím, že naši činnosti jsme světoví. Tak otevřeme dveře dokořán.

LIDI DO PIONÝRA NA ULICI NAJDEŠ, NEBO NENAJDEŠ?

Mgr. Marie Houdková (PaKOP)
do VV ČRP kandiduje poprvé
email: houdma@seznam.cz

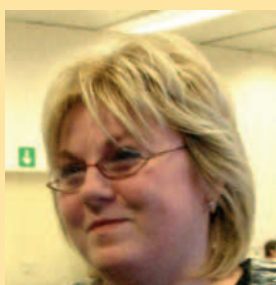
Někdy jsem překvapena, co všechno náš Pionýr dělá. Těch akcí, činností a soutěží v oddílech, na skupinách, v krajích i v celé republice. Kdo zatím vším stojí? „Člověk“. Člověk ochotný, pracovitý, kreativní, věnující

svůj volný čas ve prospěch práce s dětmi. Takového člověka je zapotřebí si udržet. A jak? Vhodně ho motivovat, pečovat o jeho rozvoj, zajistit mu kvalitní podmínky pro jeho činnost, pochválit ho i za drobné úspěchy, nezapomínat ho odměňovat a starat se o jeho takzvané „pohodlí“. Návod, jak tohle všechno udělat, se nehledá snadno. Pojďme tedy společnými silami najít nějaké řešení.



Kontrolní komise Pionýra (dnes RKP)

předsedkyně



Marcela Hrdličková
(OZKOP)

místopředseda



Karel Weil
(POP)



Jindřich Červenka
(POP)



Daniela Janáčková
(KOPKhK)



Václav Johánek
(PIKOP)



Ing. Miroslav Maršálek
(KOPkV)



Libuše Nejedlá
(PIKOP)



Luboš Šmolík
(PIKOP)

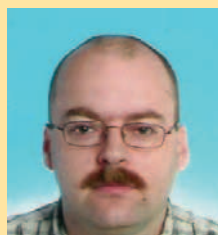
Rozhodčí komise Pionýra (dnes NRKP)

předseda

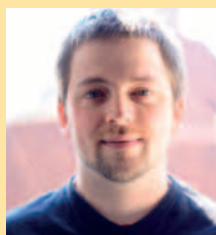


JUDr. Martin Dobčák
(JmKOP)

místopředseda



Bc. Petr Sádovský
(PaKOP)



Mgr. Jakub Kořínek
(POP)



Ing. Lee Louda
(POP)



Mgr. Jan Škampa
(JmKOP)



Co nás čeká?

O přípravě nadcházejícího jednání nejvyššího orgánu našeho sdružení – Výročního zasedání Pionýra – jste se v Mozaice mohli dočíst opakovaně a v různých souvislostech. Teď jsme již na pomyslném odstřihávaném metru dospěli do místa, kde je vlastně všechno hotovo, zbývá se jen sejít a hlasováním rozhodnout, schválit či neschválit předložené dokumenty, uložit úkoly, zvolit členy orgánů, zkrátka nasměrovat Pionýra pro další nadcházející roky. Pojďme si na jednom místě shrnout to hlavní, co se událo, co je hotovo, o čem se bude jednat...

 **výroční zasedání PIONÝRA**
23/11/13 PARDUBICE

Jak probíhala obsahová příprava

Shrnutí přípravy Výročního zasedání Pionýra jsme se podrobně věnovali na straně 17 minulého vydání. Zde jen připomeneme několik stěžejních informací:

Obsahová komise pro přípravu VIII. VZP pracovala od dubna 2012 se zastoupením všech krajských organizací Pionýra.

Jejím nejvýraznějším úkolem byla úprava Statutu Pionýra a dalších navazujících dokumentů. Vycházela při tom především z usnesení předchozího VZP a z novely občanského zákoníku. O té jste se na stránkách

Mozaiky již také dočetli mnohé, mimo jiné to, že komplexně upravuje práci občanských sdružení (nově spolků).

Věcný záměr úprav Statutu Pionýra byl během jara 2013 představen na oblastních poradách všech KOP.

K tomuto záměru i následně v červenci zveřejněnému návrhu paragrafovaného znění se kdokoli mohl vyjádřit. Někteří tuto možnost využili a jejich připomínky (z nichž část je zapracována v konečném znění návrhu Stanov Pionýra) jsou delegátům VIII. VZP předloženy jako samostatný materiál, včetně komentáře příslušné pracovní skupiny Obsahové komise.

V tuto chvíli již mají delegáti materiály pro jednání u sebe, aby se s nimi mohli s dostatečným předstihem seznámit.

O čem bude VZP jednat

Jak už je v úvodu řečeno, VZP je nejvyšší orgán Pionýra. Obecně vzato mu přísluší především rozhodování o základních dokumentech – Statutu a Programu Pionýra – a volba vedení sdružení.

Ani tentokrát tomu nebude jinak, jedním z klíčových předložených dokumentů je totiž návrh Stanov Pionýra (nově je v souladu s novelou občanského zákoníku namísto u nás zažitého označení statut užíván standardní název stanovy). S touto úpravou souvisí i předložení dalších dokumentů, které musí být se stanovami v souladu – Řád pro přípravu a jednání VZP (nově bude např. obsahovat i volební řád, který se dosud schvaloval pro každé VZP samostatně) a také Jednací řád ČRP, aby podle něj mohlo

být svoláno již první jednání nového funkčního období.

Podstatnou součástí jednání budou i volby. Budou-li schváleny navržené stanovy a volby již proběhnou podle nich, budou se oproti předchozím VZP lišit rozsahem. Kromě obvyklého výběru předsedy a místopředsedů Pionýra by pak VZP volilo přímo i členy Výkonného výboru ČRP, či jmenovitě určovalo, kdo bude předsedou a místopředsedou Kontrolní (dříve Revizní) a Rozhodčí (dříve Nejvyšší rozhodčí) komise Pionýra.

Jako obvykle budou součástí programu i různé hodnotící zprávy, prezentace, předání významných a podobně.

O čem naopak jednat nebude

Během diskuzí o přípravě programu jednání a předložených dokumentů zazněly i připomínky, že se zapomíná na obsahové otázky. Je pravda, že i ty VZP přísluší – jen náš nejvyšší orgán totiž může měnit program Pionýra. Na druhou stranu je nutno říct, že k tomuto dokumentu přišlo minimum připomínek a námětů – a všechny byly

stylistického rázu. Obsahová komise se proto rozhodla rozpravu netříštit a návrh úpravy Programu Pionýra nepředložila. Na druhou stranu je nepochybné, že je nutné o obsahu naší činnosti hovořit, reflektovat vývoj jak mimo sdružení, tak uvnitř něj, například nové výchovné programy pro oddíly. Proto je předložen návrh na svolání konference o činnosti Pionýra. Ta bude nepochybně mnohem vhodnějším prostorem pro obsahové debaty, práci v tematických skupinách, shromažďování nápadů...

Co říct na závěr?

Přípravě zasedání byla věnována spousta práce. Kdo se chtěl zapojit, i kdyby jen vyslovením názoru, měl mnoho příležitostí. Teď již zbývá jen nám všem, či našim zástupcům popřát šťastnou ruku při hlasování, protože každé rozhodnutí, které na výročním zasedání padne, je začátkem jedné z cestíček, z nichž se bude splétat cesta, po které budeme v dalších letech společně kráčet.

Jakub

Ilustrační foto ze VI. a VII. VZP



Slovo do pralice

Nebojte, nezapomněli jsme tu titulek z minulého čísla, jen pokračujeme ve výměně názorů, která se v něm rozeběhla. Doufáme, že bude pokračovat, protože témat je rozhodně dost a čtenářů, kteří mají něco na srdci, nepochybně také. První dva příspěvky do diskuze navazují na předchozí rozpravu, máme tu ale i jeden nový podnět...

V ODEZVĚ NA DOPIS UVEŘEJNĚNÝ V MINULÉ MOZAICE JSME DOSTALI TYTO DVĚ REAKCE:

I já se zapojím do započaté debaty. Nejen proto, že mne zaujala, ale chci se vyjádřit k části dopisu Honzy Matouška, kde hovoří o spíše procesních záležitostech v našem sdružení, konkrétně mám na mysli tyto věty:

„Trápí mne, že o rozhodnutích České rady jsme pouze informováni, ale nejsou (a někdy by opravdu měla být) předem projednávána na pionýrských skupinách a v krajích, a většinou se ani nedozvíme, proč to které rozhodnutí bylo přijato.“

Na tuhle situaci pamatuje Jednací řád ČRP, který ukládá povinnost odeslat a zveřejnit projednávané materiály. A v naprosté většině se daří termín zveřejnění dodržovat, množství tzv. neodkladných materiálů je sníženo na ojedinělé případy a ty se v naprosté většině přímo netýkají pionýrských skupin či KOP.

Dalším krokem je vnitřní debata v rámci KOP – se zástupci v ČRP a pionýrských

skupin. To je již z centra neovlivnitelné... Stejně jako následné informování a zdůvodnění přijatých rozhodnutí. Což má několik příčin – patří mezi ně i osobní zaujatost jednotlivých delegátů určitou tematikou, organizační možnosti v rámci KOP a další. Zde se těžko dá najít univerzální postup.

Postesk ale míří především k organizaci práce v rámci KOP, obecné podmínky nastaveny – v rámci možnosti – jsou a možnosti projednat věci předem tu je.

Martin Bělohávek
předseda Pionýra

Nejsem příliš veřejně-diskuzní typ, a proto se obvykle moc neženou do výměn názorů, navíc pokud se mne přímo nedotýkají. Ale po přečtení „diskuzní“ stránky v říjnové Mozaice mi to nedá. Mám totiž pocit, že se při hledání odpovědi na otázku, jak moc můžeme mluvit nebo dokonce mluvíme do dění v Pionýru, zapomnělo na jednu možnost. A myslím, že je to pohled, který by se hodil nejen pro mě, ale i pro další.

Začnu tím, že jsem vedoucí oddílu a práce s ním mě hodně baví a naplňuje. Nikdy jsem neměla snahu zasahovat do věcí mimo náš oddíl, případně skupinu. Ze vzdělávání si vybavuji, že o tom řeč byla. Ale my se obvykle moc nehnali ani do velkých akcí. Pak jsme se ale zapojili do ověřování jednoho z nových výchovných programů (pro starší – Tajemství...). Touhle cestou jsem se setkala se spoustou lidí a poznala, jak jednoduše ale někdy i zbytečně složité orgány v Pionýru fungují. Zjistila jsem dokonce i jak se do nich zařadit, jak si osvojit svůj kousek té „moci do něčeho mluvit“.

Zkrátka, možnosti jsem zakusila, vím proto, že by nebyl problém se do něčeho vrhnout, popostoupit o pomyslný stupeň či dva výš. Jenže já vlastně nechci, neláká mě to. Jsem šťastná jako oddílačka a docela dobře přijímám skutečnost, že do některých věcí nemluví přímo. Nemám totiž důvod nevěřit těm, kteří mohou. Své možnosti ale znám a opustí-li mne ta důvěra, třeba to někdy zkusím. Že to jde, vím.

Renata Holá
vedoucí oddílu, Klatovy

PŘIBÝLO I JEDNO NOVÉ TÉMA:

Kdo schvaluje fotky?

Opakovaně vyzýváme k diskuzi, zasílání názorů, připomínek atd. Aktuálně jsme se dočkali, i když poněkud zprostředkovaně. Na jednání Moravskoslezské KRP, se probíralo mnoho záležitostí a s dalšími zazněl i nespokojený hlas k fotografii na titulní straně minulé Mozaiky. Ptal se: Kdo ji vybral a schválil... Nešlo o sdělení pochvalné, ale o záporné hodnocení. A ke kvalitě (technické úrovni) fotky to nebylo. Šlo o to, že na fotce jsou tři romské děti s rukama nataženými, prý jako by si říkaly o peníze. Dotaz spočíval v tom, proč právě taková fotka, je-li opravdu vypovídající o Pionýru. Vnímám tento podnět jako příležitost vysvětlit určité mechanismy, ale i přístupy. Pojďme si tedy postupně odpovědět na otázky výběru a schvalování.

Fotku vybral úzký redakční tým – odpovídný redaktor a grafik. Proč zrovna ji? Důvodů je několik:

- 1) Fotka je technicky kvalitní a kompozičně zajímavá (na straně 2 je ještě jedna, která se nám líbila víc, bohužel je na šířku...).
- 2) Jde o snímek z akce, o které se v daném čísle Mozaiky píše a byla organizována pionýry.
- 3) Týká se typu činnosti, který není v Pionýru ojedinělý. Ostatně integračním aktivitám a práci s dětmi ohroženými

sociálním vyloučením náleží část souhrnného ročního projektu, který je aktuálně předkládán na MŠMT.

Dále zazněla ona otázka: Kdo fotku schválil? Přiznávám, že mne zaskočila. Doby, kdy se před tiskem časopis odnášel, aby byl kýmsi schválen, jsou snad již nevratně za námi. A v našem obnoveném Pionýru to tak nikdy nefungovalo. Mozaika má odpovědného redaktora, jehož úkolem je samostatně rozhodnout, ale také – uzná-li to za nutné – jednotlivé otázky konzultovat. Je to jeho právo i odpovědnost. Mně se fotka nijak konfliktní nejevila, stejně tak ostatním, kteří připraveným číslem listovali a prováděli jazykové korektury. Jediný, kdo byl dotázán na její použití, byla vedoucí akce – protože jsem měl obavu, jestli by zveřejnění nemohlo být problematické pro děti na fotce.

To byla odezva z redakčního pohledu.

Neodpustím si ale osobní komentář.

Dovedu pochopit, že lidé s různými zkušenostmi mají i různé vnímání věcí. Je mi i jasné, že soužití romských komunit s většinovou společností často provázají problémy. Nejsou ale akce, jako ta, na níž byl pořízen tento snímek, jednou ze smysluplných snah



o zlepšení této situace? Neměli bychom na podobné akce být tím více hrdí, čím se zdá celá záležitost ožehavější? Co si o tom myslíte? Ozvěte se!

Jakub
odpovědný redaktor Mozaiky Pionýra



„72 hodin – Ruku na to!“ podruhé

Druhý ročník tří denního dobrovolnického projektu „72 hodin – Ruku na to!“, uskutečněného koncem druhého říjnového týdne, odstartoval oficiálním zahájením spojeným s brigádou na pražském Černém Mostě. „Byli jsme skutečně velmi příjemně překvapeni značným zvýšením zájmu oproti loňsku, ať už ho porovnááme počtem projektů, nebo množstvím zapojených dobrovolníků. O atmosféře letošního ročníku výmluvně vypovídají fotografie, které nám ze svých akcí nyní posílají ti, kteří se ho zúčastnili,“ shrnul hlavní koordinátor projektu Ondřej Šejtka z pořadatelské České rady dětí a mládeže (ČRDM).

A teď pár čísel

Celkem bylo zaregistrováno ve 386 projektech bezmála 18 500 lidí. Z regionálního pohledu přispěly k 72 hodinám největším počtem uskutečněných projektů kraje Jihomoravský, Moravskoslezský a Středočeský. Největší zájem o akci měla školská zařízení. Z občanských sdružení nejvíce projektů náleží Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezka (18), na pomyslné druhé

příčce se umístil Pionýr (11), následovali Asociace turistických oddílů mládeže (10) a Junák – svaz skautů a skautek ČR (7).

Jak jsme tedy my, pionýři, pomáhali?

Děti a vedoucí realizovali celkem 11 dobrovolnických projektů, kdy si ve svém okolí vybrali to, co chtěli proměnit a vylepšit. A musíme říci, že se opět jednalo

o bohatou sbírku námětů. Přečtěte si, kde všude v duchu našich Ideálů podali pionýři POMOCnou ruku.



Tůň pro Arboretum Janovka

Naše pionýrská skupina dlouhodobě realizuje projekt Tůň pro Arboretum Janovka, který je podpořený Ústeckým krajem. V létě jsme, za účelem podpory biodiverzity, vybudovali v lokalitě plánovaného arboreta tůň. V rámci projektu 72 hodin probíhaly již finální práce, a to úprava břehů tůňek, koryt včetně přilehlého okolí a výsadba vodomilných rostlin.

Přeměna ladem ležícího pozemku na pozemek s rozmanitou vegetací umožní vzrůstající rozšiřování biodiverzity, expanzi



vodomilných a vodních rostlin, obojživelníků, hmyzu i dalších vodních živočichů a rozšíření napajedel pro lesní zvěř, zejména ptactvo. Estetické sladění vodního zdroje a volné krajiny se stává prostorem pro následnou mnohaletou osvětu a vzdělávání. A je základem pro plánované arboretum dřevin naší přírody.

I přes částečnou nepřízeň počasí se akce zúčastnilo 19 dobrovolníků.

Martin Grúner, 5. PS Děčín

Záře pro Klokánek

V pátek 11. října jsme navštívili Klokánek z Prahy 8, protože tohle zařízení pro týrané a opuštěné děti nadšeně vítá jakoukoli účast. Původně jsme měli pomoci s úklidem zahrady, ale počasí nám neprálo. O to více jsme si pak mohli hrát s dětmi pobývajících v Klokánku, aby si jejich „tety“ na chvíli odpočinuly a děti si užily trochu netradiční zábavy. Na víkend tu zůstalo jen asi 8 dětí, a tak jsme mohli všem věnovat náležitou pozornost – zahráli jsme si jednoduché



seznamovací, pohybové a tvořivé hry, které běžně v Pionýru děláme. Dětem jsme navíc nakreslili plakát, aby měly na naši návštěvu vzpomínku, potěšily je také cukrovinky či projektové šátky a placky. Spolupráce Záře s Klokánkem projektem 72 hodin určitě nekončí!

Kateřina Bizubová, 230. PS Záře, Praha

Tak trochu středověk

Kulturní pásmo krátkých vystoupení s nádechem středověku předvedl plzeňský vol-



nočasový klub Avalon obyvatelům Domova poklidného stáří ve Vejpřnicích.

Martin Šašek, Volnočasový klub Avalon, Plzeň

Sběr víček pro Lukáše

Ve Zborovicích organizoval oddíl Mláďata sběr víček pro Lukáše (kluk, který bydlí v naší obci) na rehabilitační pomůcku. Všechna víčka, která již byla nasbírána, jsme se snažili bleskovým sběrem ještě doplnit. Celkově jsme ve čtvrtek odpoledne částečně

odváželi (autem – ne všechno se tam vešlo) a odnášeli (v pytlích i krabicích) téměř 300 kg PETvíček. Naše sbírka bude pokračovat i po ukončení projektu.

Lenka Sakařová, PS Zborovice



Skřítkův úklid okolí klubovny a cest k veřejným hřištím

V sobotu 13. října jsme se v odpoledních hodinách sešli s našimi skřítky v klubovně a i přes zakaboněnou oblohu jsme si rozdali čepičky 72 hodin, gumové rukavice, igelitové pytle a vyrazili jsme uklízet. V okolí klubovny jsme vysbírali papírky, „pár“ plastových lahví a dalšího nepořádku a začali jsme postupovat směrem k oblíbeným hřištím. Plány nám ovšem zhatilo počasí, které nás zahnal zpět do klubovny. I přes nepřízeň počasí se nám povedlo uklidit celkem velký prostor okolo klubovny a na závěr celé akce jsme si v teple a suchu zahráli nějaké hry, dali si teplý čajík a sladkou odměnu. Děti si



z odpoledne odnesly nejen šátky 72 hodin, ale hlavně také ponaučení, že nemají odhazovat odpadky na zem, protože by je někdo jiný musel sesbírat.

Eliška Černá, PS Veteráni Kladno

Společně to dokážeme

Již podruhé se naše pionýrská skupina zapojila do projektu 72 hodin – Ruku na to! Tentokrát jsme se rozhodli pomoci místní Stanici přírodovědců při SVC Bruntál s úklidem před zazimováním některých obyvatel



stanice, s opravami klecí, čištěním akvárií a dalšími pracemi na stanici. Při té příležitosti jsme si zvelebili i naši klubovnu, kterou na SVC užíváme.

Sešlo se nás celkem 21 účastníků z řad dětí, ale přišli pomoci i rodiče našich členů a toho si vážíme nejvíce. Právě v tom vidíme největší úspěch naší dobrovolnické mise. Vidět tatínka, jak pomáhá s dvoumetrovou krajtou, maminku, jak uklízí klece králíků, to je pro každé dítě nezapomenutelný zážitek. Ale i naši členové se nenechali zahanbit a práce šla všem pěkně od ruky. Když jsme měli hotovo, čekalo nás asi poslední letošní opékání špekáčků. Velký úspěch měly pečené marshmallow bonbony. U ohně jsme se zasmáli i historkám ze stanice o jejich zvířecích chovancích. Vedoucí stanice Marcelka všem zúčastněným poděkovala za pomoc.

Zdeněk Vacek, PS Čápa, Bruntál

Přiblížíme se seniorům aneb pionýři v Domě s pečovatelskou službou

Nejtěžší pro nás bylo vymyslet, čím v rámci akce vlastně pomůžeme. Chtěli jsme nabídnout něco nového, neokoukaného a hlavně, potřebného. Uklízet odpadky ve městě chodíme s dětmi pravidelně, charitativních



akcí se také účastníme často. Chtělo to prostě trochu zapřemýšlet a nápad byl tu.

Spojili jsme se s vedoucí Pečovatelské služby v Jaroměři, paní Ing. Pavlínou Pourvou a nabídli jí vzájemnou spolupráci. Naše představa byla jasná. V rámci projektu 72 hodin navštívíme Dům s pečovatelskou službou v Jaroměři Na Zavadilce a zpřijemnit místním obyvatelům jedno páteční odpoledne.

V pátek, 11. října 2013, jsme se objevili v počtu 40 lidíček před DPS, kde nás uvítaly sociální pracovnice a paní vedoucí. Rozdělili jsme se do skupinek, rozdali si úkoly a mohlo se začít. V útulné „hovorně“ jsme spolu s babičkami a dědečky vyráběli podzimní dekorační věnce a krásné hvězdičky z čajových sáčků. Ve vstupní hale děti pletly bužírky, které zde poté zanechaly na památku. Kluci se vrhli na úklid kolárny a posléze sbírali odpadky v okolí DPS. A kdo chtěl, mohl si jít zahrát deskové hry do místní „klubovny“ nebo si jít poslechnout úryvek z knížky.

Projekt 72 hodin byl rozjezdem další z tradičních oddílových akcí, které zahrneme do našeho kalendáře. Nejen, že jsme pomohli našemu okolí, ale i naopak, našim členům tento projekt ukázal, že jsou kolem nás lidé, kteří o naši pomoc stojí.

Ivana Vejvodová, PS Za Vodou, Josefov

Máme rádi zvířata

Do projektu „72 hodin – Ruku na to!“ se naše pionýrská skupina zapojila již podruhé. Cílem projektu je naučit co nejvíce mladých lidí spolupracovat a více vnímat svět kolem



sebe. V rámci projektu se členové PS starali o zookoutek, ve kterém byli králíci, morčata, kanáři, anglonubijská koza a také čínské prasátko. Děti zvířátka krmily a čistily jim také klece a výběh. Do projektu se zapojilo 8 dětí a 3 dospělí.

Jarmila Vaclachová, PS Dr. Mirko Očadlíka, Holešov

Lesopark Hluchov

Při procházce kolem Labe nemůžete minout lesopark Hluchov (máme zde klubovnu), ale poslední dobou nevypadal jako lesopark, jaký si pamatují staří členové naší organizace. Proto jsme se rozhodli v rámci naší páteční schůzky, že mu tuto podobu vrátíme a vyčistíme ho od odpadků, náletových



křovin, a to proto, aby při procházce touto oblastí mohl člověk obdivovat krásu přírody.

Michal Kadlec,

PS Mladý Vodák, Kostelec nad Labem

Sluníčko v Ďáblickém háji

10. 10. 2013 v 16.00 hodin vše vypuklo.

Děti se sešly v klubovně, kterou máme v obecní knihovně, už kolem půl čtvrté a nedočkavě čekaly, co se bude dít. Švitořily jako



vlaštovky před odletem do teplých krajín, že pionýr chrání přírodu a proto jdeme dnes uklízet po těch lidech, co papírky odhazují na zem a vůbec je nezajímá, co na to broučci a zvířátka. Přesně ve čtyři dorazila ze školy i naše vedoucí Zdenička Kohoutová a vyrazili jsme. Každý dostal gumové rukavice a vždy 4 v partě velký pytel. Děti měly legraci z toho, že mají rukavice jak pan doktor, a jen jsme vyšli ze dveří na ulici, už sbíraly papírky a nedopalky od cigaret. Cestou do Ďáblického háje jsme minuli obecní úřad a tam zanechali první plné pytle, což jsme měli předem domluvené s vedoucí odboru pro životní prostředí paní Vojtovou. Když jsme dorazili zpět, pustili jsme se ještě do úklidu hřiště. Akce se zúčastnilo 20 dětí (ve věku od 4 do 10 let, ale ti velcí jsou jen 3) + 2 vedoucí. Byla to super akce a určitě si ji zopakujeme zase.

Jarka Kučerová,

PS Rozmarýn, oddíl Sluníčko, Chomutov

VŠICHNI, KTEŘÍ SE DO TOHOTO PROJEKTU ZAPOJILI, SI ZASLOUŽÍ VELKOU POCHVALU A PODĚKOVÁNÍ.

A co vy? Přidáte se příště také a podpoříte ještě o kousek víc myšlenku dobrovolnictví?



Potáborové setkání Slovanů

Prázdniny jsou minulostí a nám zůstaly pouze krásné vzpomínky na společně prožité chvíle na táboře. 13. a 14. září se uskutečnilo setkání dětí a pracovníků tábora „Putování za legendou Slovanů“,



na kterém jsme si připomněli společně prožité okamžiky. Zúčastnila se většina táborníků i vedoucích. Společně jsme si zazpívali oblíbené táborové písničky, zopakovali pokřiky, prohlédli jsme si fotografie a poseděli nad táborovou kronikou.

Setkání se zúčastnily také naše kuchařky Marušky, kterým jsme rádi zazpívali a předali kytičku k jejich svátku. Děti i vedoucí vzpomínali na různé táborové historky a příhody. Při tom jsme zažili spoustu legrace. Vzhledem k tomu, že naše setkání bylo přes noc, zbyl čas i na hry a sportování. Zahráli jsme si naše oblíbené ringo a několik zajímavých kolektivních a deskových her.

Holešov

Druhý den jsme se jen neradi balili domů, při loučení jsme si slíbili, že se brzy zase sejdem.

Jarmila Vaclachová
PS Dr. Mirko Očadlíka



Horní Bříza

Na vlastní pěst 2013

PS Horní Bříza ve spolupráci se SDH Horní Bříza a PS Mladých požárníků z Obory uspořádala v neděli 13. 10. již 16. ročník branného závodu Na vlastní pěst. Pořadatelé připravili pro 139 soutěžících trasu se 16 úkoly. Patřila k nim střelba ze vzduchovky, luku či foukačky, nechyběl hod šipkami nebo hod na cíl. Svoji dovednost závodníci dokazovali zatlučením hřebíku. Lanové a překážkové disciplíny soutěžící také nezaskočily.

Během čekání na vyhlášení výsledků si každý mohl vyzkoušet nesoutěžní překonání vodorovné sítě ve výšce nebo ochutnat

gulášovou polévku nebo si opéct špekáček nad ohněm.

Výsledky sečteny, vítězové vyhlášeni. V každé věkové kategorii byli chlapci i děvčata samostatně oceněni. V předškolácích si 1. místo vybojovali Štěpán Číhal a Ema Vlastová. V kategorii dětí 1. stupně ZŠ se vítězem stali Aleš Winkelhöfer a Barbora Henžlíková. Mezi staršími dětmi (2. stupeň ZŠ) zvítězili Lukáš Kříž a Karolína Motyčková. V poslední kategorii jsme mile překvapení, startovní pole je silně obsazeno u mužů (27 závodníků) i u žen (23 závodnic). Zde si zlaté medaile odnáší Miloš Holý a Lenka Smihrodská.

Jaroslav Novák
PS Horní Bříza



Víkendovka v Orlovicích

Poslední zářijový víkend patřil již tradiční víkendovce na Orlovicích. Akci pořádala



pionýrská skupina Safír Kdyně a zúčastnilo se jí bezmála čtyřicet dětí. Ty čekala celá řada her a soutěží, počínaje klasicou vybíjenou, přes vědomostní a šifrovací hry až po bojové hry v lese, zaměřené na zručnost a schopnost taktizovat.

Sobotní odpoledne bylo věnováno rukodělné činnosti, kdy si děti vyrobily originální trička a večer byl zpestřen exotickou party plnou různých soutěží a vše bylo zakončeno

Kdyně

diskotékou. Všichni si celou akci velmi užili a už se těší na příště!

Adéla Praisová
PS Safír Kdyně



Vše nejlepší

- 4. 11. oslavil své 75. narozeniny **Bohumír Erbes** z PS Polička (Pardubická KOP).
- 6. 11. oslavil své 60. narozeniny **František Fojtík** z PS Hraničář Červená Voda (Pardubická KOP).
- 9. 11. oslavila své 55. narozeniny **Božena Klimecká** z PS obránců míru Kopřivnice (Moravskoslezská KOP).
- 23. 11. slaví své 70. narozeniny **Emilie Filová** z PS obránců míru Kopřivnice (Moravskoslezská KOP).
- 26. 11. slaví své 50. narozeniny **Jiří Streit** z 2. PS Klíč (Pražská OP).

Blahopřejeme!

Svitavy

Bowlingové turnaje

Září ve Svitavách bylo ve znamení bowlingu. 21. září se uskutečnil již 6. ročník turnaje v bowlingu pro rodiče a děti. Přihlásilo se celkem 16 tříčlenných družstev. Podmínka byla, aby minimálně jeden z hráčů byl mladší 15 let. Kdo zrovna nehrál, sledoval sestřih z táborových videí, hrál kulečník nebo pečlivě vyplňoval zadané úkoly. Závěrečná kola byla velmi napínavá. Finální zápas dopadl následovně:

1. místo / Džambulky
2. místo / Ozzy team (vítězové 5. ročníku)
3. místo / Berušky

Hned o týden později, 28. září se konal 5. ročník Krajského turnaje v bowlingu. Účast byla stejně hojná, celkem 15 týmů. Zde je naopak podmínka účastníků starších 15 let. O putovní pohár a vítězná místa zápasily týmy Pionýrské skupiny Hraničář Červená Voda (konkrétně 5), dále Vendolband, Country klub Vendolí a nesměli chybět ani domácí, tedy PS Vysočina Svitavy. Finální hra byla velmi vyrovnaným bojem téměř do poslední kuželky.

1. místo / Štatláci 2. (Pionýrská skupina Hraničář Červená Voda)
2. místo / Úžasňákovi (Pionýrská skupina Vysočina Svitavy)
3. místo / Fanny a spol. (Pionýrská skupina Vysočina Svitavy)



Všem účastníkům děkujeme a těšíme se na další ročníky bowlingových turnajů.

Lucie Fišerová
PS Vysočina Svitavy



Babylonská keška

Na druhou říjnovou neděli připravila PS Ptáčata z Domažlic akci s názvem

Babylonská keška. Byla to naše první geocachingová záležitost, a tak jsme byli všichni plni očekávání. Sraz jsme si dali u pionýrské základny před desátou hodinou. Vlášek nás zavezl na zastávku Havlovice, odkud jsme šli do areálu koupaliště Babylon. Počasí nám přálo, během dopoledne ustoupila zima i ranní mlha a odpoledne vykouklo sluníčko. Jakmile

jsme dorazili na Babylon, začalo hledání zakleté kešky pomocí GPS navigace.

Domažlice

Navigační systém nás trochu pozlobil, a tak jsme byli vděční i za mapu, kterou pro zřetelní vedoucí pro jistotu vzali s sebou. Velikým jástem jsme odměnili Dandu Motyčáka, který nakonec kešku našel. Zpátky do Domažlic jsme se vydali lesní cestou a pochod si zkracovali hrou Kolík, jejímž cílem je dojít do cíle bez kolíku připnutého kdekoli na těle. Trest za prohru byl krutý – v cíli pro poraženého nečekal žádný buřt. Proto si paradoxně kolík přinesla v tašce plné hub táborová kuchařka Káča. V Havlovicích jsme upekli zasloužené buřty a občerstvili se u naší zdravotnice. Čas kvapil a my museli vyrazit zpátky. Děti strávily pěkný turistický den, naučily se pracovat s GPS navigací a pochopily základy geocachingu. Těšíme se na příště.

Michaela Andrllová a Šárka Tomanová

Kopřivnice

Brigáda v klubovně

Dne 12. 10. jsme se narychlo rozhodli k dalšímu zvelebení naší klubovny. Od 10 hodin ráno jsme se začali scházet v klubovně a začali s opravami a novými vychytávkami. Z prací, které stojí za zmínku, je to určitě vymalování třetího balkónu a místnosti galaxie. Kompletně jsme odhluchili hlavní místnost, vyměnili starý gauč za nový, z rozbitého zrcadla jsme udělali nové k nepoznání. Za zmínku určitě stojí i kompletní umytí žaluzií, záchodu, závěsu a uklizení kompletně všeho.

Miroslav Klimecký

Pevnost Boyard

V sobotu 19. října 2013 se oddíl Šedých myšek vydal do Frýdku-Místku na soutěž

Pevnost Boyard pořádanou zdejšími turistickým oddílem KAM. Sraz byl ráno na hlavním kopřivnickém nádraží, odtud jsme se vlakem vydali směr Frýdek-Místek. Soutěžních úkolů bylo celkem 10, například: hod mincí, minigolf, lakros, hledání správného klíče k zámku, zkouška paměti a další. Na každém stanovišti mohly děti získat podle svého výkonu žádný, jeden nebo dva klíče. Naše děti vytvořily celkem 6 dvojic, avšak žádné z nich se nepovedlo v konkurenci dalších šedesáti dvojic umístit na prvních třech výherních příčkách.

Kamila Šumšalová





Podzimní stezka Polabím

Již podesáté se uskutečnil v sobotu 5. října 2013 v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi a širokém okolí Polabského regionu turistický pochod a jízda na kole „Podzimní stezka Polabím“, jehož pořadatelem je každoročně turisticko – branná Pionýrská skupina „Štrelka“ Kostelec nad Labem se svými oddíly v Kostelci nad Labem, Brandýse nad Labem a Lysé nad Labem.

„Podzimní stezka Polabím“ je doplněním turistické nabídky v oblasti Polabí a zejména mladší sestrou „Jarní stezky Polabím“, kterou pořádá KČT Neratovice v měsíci dubnu (na jejím pořádání se PS rovněž podílí přes své členy KČT zabezpečováním stanoviště). Z hlediska účasti i počasí to byl opět vydařený ročník, teplotně bylo tak akorát na pochod a přes poměrně nepříznivou předpověď a vývoj ranních teplot v týdnu konání akce (ranní mrazíky) se přesně na den konání počasí umoudřilo a na trasy svítilo turistům převážně sluníčko s modrou oblohou a již i solidními teplotami. Účastníci pochodu a jízdy na kole se tentokrát rekrutovali z řady míst celé České republiky (z těch nejvzdálenějších uvádíme Ústí nad Labem, Beroun, Čáslav, Týnec nad Labem, Kutná Hora, Hradec Králové, Kolín, Poděbrady a z těch bližších Praha, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, Kostelec nad Labem, Mratín, Jiříce, Záruby, Neratovice, Libiš, Mělník, Mladá Boleslav, Čelákovice, Jirny, Měšice, Benátky nad Jizerou, Předměřice nad Jizerou, Mochov, Říčany, Štětí a tak bychom mohli pokračovat).

I letos si našla cestu na „Podzimní stezku“ řada cyklistů (57). Letošní trasy se 183 pochodníků a jezdců (s připočtením 15 pořadatelů se konečný počet účastníků zastavil na čísle 198, což koresponduje s úrovní posledních let, tzn. kolem 200) opět líbily, protože byly z větší části situovány do lesního terénu pravobřežní poproudí strany Labe, ale pro prostrídání zabrousili pochodníci i na levobřežní stranu Labe. I v letošním roce pořadatel připravil čtyři variantní startovní místa (Neratovice, Kostelec nad Labem, Lysá nad Labem a hlavní start ve Staré Boleslavi). I když počet startujících z některých těchto, ne hlavních, míst nebyl enormní (Neratovice – 19, Lysá – 23, Kostelec nad Labem – 58 a hlavní start ve Staré Boleslavi – 83), opět umožnil účast na pochodu řadě osob i z míst vzdálenějších od Brandýsa. Letos bylo nabízeno a většinou pozitivně hodnoceno zatím největší množství, tj. celkově 25 tras, z toho 12 cyklo a 13 pěších, takže nabídka byla



opravdu široká. Tak jako v loňském roce dali i letošní „pěšáci“ hlavně přednost nejkratším, 10–12 km, trasám se starty ve Staré Boleslavi a Kostelci nad Labem, ale na druhou stranu se našla podstatně větší část turistů na střední trasy a i na nejdelší túry. Na zúčastněné již tradičně čekaly v novém cíli „U Karla IV.“ ve Staré Boleslavi pamětní listy a různobarevné odznaky pochodu. A co na závěr? Snad jen to, že se letošní ročník opět vydařil a že jste všichni co nejsrdečněji zváni na XI. ročník Podzimní stezky Polabím, který se uskuteční, opět tradičně, první říjnovou sobotu – 4. října 2014 a o kterém bude široká veřejnost včas informována za pomoci tisku, letáků a webových stránek (www.psp.g6.cz). Takže si stačí jenom tento termín zapsat do svých diářů a kalendářů a těšit se na trasy, které má již pořadatel téměř připraveny. Jsou již k dispozici nová trička pochodu a opět se budeme snažit vést trasy tak, aby na nich byla možnost občerstvení, stravování, jak tomu bylo i letos, aby to nebyly tzv. „suché trasy“.

Paradoxem je skutečnost, že i v letošním jubilejním ročníku se město Brandýs nad Labem-Stará Boleslav k požadavku na dotaci na akci tradičně postavilo zády a veškeré výdaje a náklady šly na vrub pouze pořadatele. Obdobné je to i s vlastní účastí občanů Brandýsa nad Labem-Staré Boleslavi. Na druhou stranu chceme, opět tradičně, poděkovat PS „Mladý vodák“ Kostelec nad Labem za významnou organizační pomoc se startem (a bylo to opravdu zapotřebí) a kontrolním stanovištěm v Kostelci nad Labem a samozřejmě i za vlastní hojnou účast na akci – vodáci, díky!

Akce byla, jako vždy, opravdu výbornou prezentací a propagací Pionýra na veřejnosti a ze všech stran jsme slyšeli jen slova chvály a uznání.

A co ostatní pionýři? Tentokrát velká nula! Děkujeme! Oproti posledním třem ročníkům skutečné zklamání.

*Za pořadatele PS MOV „Štrelka“
Kostelec n. L. Ing. Jirka Vostřel – „Generál“,
vedoucí PS*



Lektoři pod mikroskopem – Sebereflexe

Opět zaostříme optiku našeho drobného pohledu a podíváme se na jednu z důležitých dovedností každého, kdo má ambici školit dobrovolníky a předávat jim nejen informace a znalosti, ale také osobní zkušenosti, zásady... Zkrátka opět si posvítíme na lektory a povíme si více o schopnosti sebereflexe a o její důležitosti.



Co je to sebereflexe? Je potřebná pro lektora?

Sebereflexe pro práci lektora (a nejen pro něho) je velmi důležitá a hlavně nutná! Je to základní zpětná vazba pro každého, kdo chce komunikovat. Není to jen sebekontrola, ale je to autodialog.

Při správném seberefektování si lektor sám sobě nelže. Ví, co v danou chvíli dělá a proč to dělá, kam směřuje. Vnímá, zda to, co dělá, je někomu užitečné. Hodnotí své chování, jednání a prožívání.

Já tomu říkám, že přetáčím denní film. Každý večer při volné chvíli si „promítám“ uplynulý den, zastavuji se u kritických míst

určité možnosti. Konkrétně mám na mysli možnost manipulace, ovlivnění a nasměrování... V praxi mohou této výhody někteří lektori využívat i k zakrytí vlastní nevědomosti. Apeluji však na opatrnost!!! Je zrádné to-muto pokušení podlehnout, z dlouhodobého

hlediska se vždy více vyplatí hrát narovinu. Není nutné znát a vědět všechno, je však důležité umět otevřeně říci, že nevím, ale jsem ochoten dohledat, doplnit nebo poslat zjištěné informace účastníkům kurzu maillem. Lektor nebývá rozhodně děd Vševěd!

Analýza vlastní práce je důležitá a motivující.

Každý lektor, který vnímá správně sebereflexi, si analyzuje každou zrealizovanou akci. Při této analýze je třeba sledovat hodnocení vlastní efektivity práce. Klade si otázky, zda použil vhodné metody, organizační formy, zda jeho lektorská práce naplnila stanovené

lektorů. Někdy se bojíme se vidět. Obáváme se vidět své nedostatky. Pokud lektor své nedostatky vidí, je to pozitivní a správná cesta za zlepšováním se a rozvojem. Pokud lektor nabude pocitu spokojenosti a cítí, že už není co zlepšovat, měl by to být závažný signál pro zamyšlení a vyhodnocení své dosavadní práce.

Při našich vzdělávacích akcích bychom měli využívat možnosti jakéhokoli záznamu, neboť to posunuje naše lektory vpřed, učí je o své práci přemýšlet a nepřístupovat k ní jako k rutině, k něčemu, co znám a jen předám. Lektor se musí na lektorování těšit, měl by mít svá očekávání a měl by umět pracovat i se svými nedostatky. Tenhle fakt dělá z lektorů úspěšné lektory, kteří o své práci přemýšlí a hlavně se při této práci seberealizují. Je to taková jejich „závislost“. Tento obrat nemám ze své hlavy, ten mi po jedné takové vzdělávací akci sdělil Pan lektor, kterého si nesmírně vážím, nejen po stránce lidské, ale i po stránce lektorské. Jméno zveřejním, protože ho mnozí pionýři znají a byli svědky jeho lektorských „koncertů“, je to Jirka Tomčala. Od takového lektora se učím stále a stále mi ukazuje nové a zajímavé cesty, ale především setkání s ním mne vždycky nabíjí elánem a chutí.

Vyšší forma lektorování.

Za velmi prospěšnou a hlavně vyšší úroveň lektorování považuji společné lektorování ve dvojici či v týmu. Jde

o velmi náročnou formu lektorování, kdy zainteresovaní lektori si vzájemně nejen věří, ale hlavně jsou naladěni na stejnou „vlnovou délku“. Jde o sehra-nost, důvěru a stoprocentní odbornost v dané oblasti.

Formu lektorování ve dvojici nebo v týmu můžeme uchopit i jako jednu z forem uvádění začínajících lektorů. Pocit, že si stoupnu před účastníky vzdělávací akce, může být pro začínajícího lektora stresující. Je dobré a hlavně přínosné, když

vedle něho stojí zkušenější lektor, který ho morálně podrží a zároveň v praxi ukáže, jak na to. Jde o pocit bezpečí pro začínajícího lektora a zároveň jeho možnost učít se – podílet se na přípravě, samotné realizaci, nechat se inspirovat, učit se improvizovat. Jde o jednu z forem uvádění lektora do praxe. Vzájemná reflexe se pak stává podnětem pro zcela nový pohled všech zainteresovaných lektorů.

*Lída Kočí, garant Ústředního pionýrského vzdělávacího centra
Ilustrační foto: LTŠ Korálky 2013*



a snažím se u nich přemýšlet jinak. Jsem přesvědčena, že sebereflexe je pro člověka motivační, směřuje člověka na jiné pohledy, jiné cesty a odlišné přístupy, zejména tam, kde se ulpívavě držíme „zajetého“ a někdy nepřemýšlíme nebo nechceme přemýšlet o změnách.

Pozor na touhu po vševědoucesti!

Při naší práci lektora je nezbytné, abychom si uvědomili, že lektor stojí před „žáky“ v pozici „autority“, od které se očekává, že zná na vše správnou odpověď. To s sebou nese zodpovědnost, ale také



cíle. Je vhodné, když si některá kritéria hodnocení stanoví lektor předem.

Dobrý odborník neznamená dobrý lektor!

Osobnost lektora se stále vyvíjí a lektor se stále zdokonaluje, studuje, roste. Nikdo se nenarodil dokonalým lektorem a sebeužnavější odborník ještě nemusí být skvělým lektorem. Ke sledování růstu lektora se určitě hodí záznam lektorských dovedností na video nebo jiný záznam. Každopádně je to přínosnější, než rozhovory, diskuse, domlouvání, verbální vedení začínajících



Vidím akci velikou...

jejíž rozpočet se na několika stranách rozléhá. O čem je řeč? No jasně, o projektech, které se v říjnu odevzdávají na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. A i když jsem celý tenhle proces parafrázi slavné věštecké věty kněžny Libuše schválně zlehčil, myslím, že občas by se křišťálová koule naší

DEMENTI

V minulé Mozaice na straně 9 jsme vás informovali o nových posilách na ústředí – dvou osmácích degu. Titulek nemá tyto hlodavce nijak dehonestovat, musíme ale dementovat zveřejněnou informaci o jejich jménech (Čuk a Gek). Vzhledem k tomu, že jejich skotačivé povahy vlévají pracovníkům do žil novou energii, přejmenovali jsme je na Watta a Ampera.



ekonomce Kateřině hodila. Přinejmenším by bylo s projekty možná méně práce. Jen tak pro představu, když mluvíme o ročních projektech na MŠMT, jsou to desítky stránek jen textové části, k nim náleží další spousta tabulek a příloh. A nejde tam napsat, co člověka napadne. Zaprve musí jít o postupnou realizaci ještě většího – pětiletého – projektu, na základě kterého nám MŠMT přidělilo titul „organizace uznaná pro práci s dětmi a mládeží“. A zadruhé jednou přijde okamžik, kdy bude přidělené dotace nutno vyúčtovat, doložit realizaci

KRÁTCE Z ÚSTŘEDÍ

- Irena chtěla kolegům rozšiřovat obzory, ale šéf jí to zatrhnul, protože rušila poradu.
- Proběhly kontrolní dny na objektech Vltava (České Budějovice) a Zásada (Kadaň) – při té příležitosti byl navštíven objekt Důlce (Ústí nad Labem).
- Zuzka Daňhelková děkuje Jindrovi za svačinu, kterou jí na cestu donesl do auta.
- Anička má kvůli dietě už piškoty i na mozek – jste to, co jíte...
- Když jde o to, aby vymyslel jednu z těchto vět někdo jiný, jsou všichni pracovníci ústředí plni nadšení, jinak se obvykle shodují na jednom: „Teď tak nějak kategoricky nevím...“
- Během přípravy materiálů pro VIII. VZP bylo luštění křížovek dočasně nahrazeno čtením návrhu Stanov Pionýra, někteří ho četli dokonce několikrát.
- Líba přišla na poradu nepřipravena – neměla utěrku.
- Irena ztratila hlas a usoudila, že se z ní tím stala ideální partnerka.

podpořených aktivit, mít ke všemu dokumentaci. Jistě to mnozí znáte, jen většinou v menším měřítku. Že to měřítko není jen v počtu stránek a čísel, ale má i podobu zcela viditelnou, dokazují například tabulky na fotce.

Tak či tak, projekty jsou podány a pro nás všechny společně nastává několikaměsíční období, kdy si můžeme navzájem držet palce, aby příští rok bylo za co...

Jakub

Nabitý víkend

Předposlední zářijový víkend bylo v pionýrských kancelářích rušno. Od pátečního večera jednal Výkonný výbor ČRP, v sobotu se k němu navíc přidali na své poradě předsedové KOP.

Samostatně výkonný výbor projednával několik témat. Mimo jiné přípravu změn organizační struktury Pionýra (především v návaznosti na návrh Stanov Pionýra). Konkrétně byla prodiskutována například otázka náležitosti názvů pobočných spolků (PS, PC a KOP), včetně představení některých přístupů, které v této věci volí jiná sdružení, dále praktické otázky související se zaváděním všech změn do veřejných rejstříků, došlo i na poněkud extrémní témata,

jako nejasné zkazky o tom, že se některé KOP chystají opustit Pionýr (na následující poradě předsedů KOP nicméně byla tato informace vyvrácena). Dále VV ČRP projednával například postup ve věci chybějících podkladů pro revizi hospodaření ÚKOP, či stížnost MKOP na postup při vyplácení dotací na vzdělávání (VV podpořil napadený postup garanta ÚPVC). Jak už bylo uvedeno, velká část jednání byla společná s předsedy KOP. Ani v této části samozřejmě nemohla chybět příprava nadcházejícího Výročního zasedání Pionýra. Kromě aktuální informace z práce Obsahové komise VZP byly projednány některé prvky v návrhu stanov, proběhly další diskuze k námětům

na organizační změny a personální zajištění Pionýra, došlo i na organizační zajištění VZP. Na programu ale byla i jiná témata, jako zprávy o práci orgánů Pionýra, práce s novým Registračním a informačním systémem Pionýra, přehled aktuálně vyhlášených soutěží, ekonomické otázky, jako návrh rozpočtu na rok 2014, informace o odepsaných pohledávkách, předsedům byla také připomenuta záležitost zrušení IČ neexistujících organizačních jednotek z veřejných rejstříků. Řeč přišla i na vyznamenání a ocenění, která se budou udělovat na výročním zasedání, připomenuto bylo také podávání návrhů na cenu ČRDM Přítav.

Jakub

Kamínek ke kamínku, aneb jak si skládat Mozaiku

V mnoha různých debatách již v rozličných obměnách zaznělo tvrzení, že Mozaika bude přesně taková, jakou si ji uděláme. A tím „my“ není myšlena redakce, ale celý Pionýr. Mnozí z vás svým dílkem přispívají pravidelně již dlouhé roky, jiní jen občas, někteří se ještě nerozhoupali. Pro ty z vás, kteří přesně nevědí, jak na to, je tu následující přehled, čím vším se i vy můžete podílet na společné mozaice zpráv, nápadů, názorů, zážitků...

Reportáže a fotoreportáže

Jistě všichni pořádáte akce, větší i menší, otevřené, uzavřené, zkrátka takové i makové. O některých se lépe píše, jiné je lepší zachytit hlavně fotografiemi. Mozaika má prostor pro oba případy. Stačí jen akci nafotit, napsat pár řádek – což se ostatně hodí i do místních či krajských novin – a poslat. A pokud na to nemáte „buňky“, ale jste přesvědčení, že vaše akce za to stojí, stačí nám dát vědět s dost velkým předstihem a někoho z redakce na reportáž pozvat.

Kalendářium

Pořádáte na KOP nebo PS akci, na kterou byste rádi pozvali ostatní pionýry? Prvním krokem může být její zařazení do kalendáře. Pokud máte i pozvánku, není problém ji natisknout a rozestat všem čtenářům Mozaiky jako přílohu.

Názory

Zrovna v minulém čísle byl názorný příklad a v této Mozaice pokračujeme. Máte na srdci něco, co dle vás vyžaduje diskusi uvnitř sdružení – například na stránkách Mozaiky? Nebo chcete zareagovat na některý z uveřejněných



článků? Stačí jen svůj názor či připomínku sepsat a poslat, na stránkách Mozaiky se jistě najde potřebný kousek místa (více také v minulé Mozaice na straně 14).

Rozhovory

Hodně se rozběhly především v novém ročníku, v tomto se objevují hlavně interní rozhovory k různým tématům aktuálním v Pionýru. Aktuálně pro vás ale připravujeme i jedno zajímavé téma mimo naše sdružení (i když se nás dost dotýká). Máte také tip na osobnost, která byla či

je členem nebo příznivcem Pionýra? Nebo může hovořit o tématu, jež se naší činnosti dotýká? Všechny náměty vítáme!

Sami o sobě

Název rubriky Sami o sobě je asi dostatečně vypovídající – a podobnost s pionýrskou propagační soutěží není čistě náhodná. Zde je zkrátka prostor pro všechny vaše zprávy a zprávičky, fotky nebo i blahopřání k narozeninám, zkrátka pro cokoli, co chcete ostatním pionýrům sami o sobě říct.

Jak na to

I tato rubrika, zvaná Jak na to, se vám nabízí nejen jako zdroj informací, ale také prostor pro vlastní tvořivost a iniciativu. Určitě se najde něco, v čem se dobře vyznáte, nebo se vám osvědčil nápad, o který se můžete podělit – ať už nový, nebo jde o oddílovou tradici. Zkrátka mnozí z vás určitě mohou ostatním poradit „jak na to“.

Jarmark

Máte tip na výlet, sháníte nebo nabízíte základnu či materiál, objevili jste zajímavou

knížku nebo web s náměty pro práci s dětmi? Na správném jarmarku se dá prodat i sehnat skoro cokoli – a pro ten náš „papírový“ to platí taky. Záleží jej na vás, čím ho zaplníte.

Geopozvánky

Patříte k pionýrským „kačerům“? Objevujete stále nová místa a výzvy, na jejichž konci je „poklad“ ukrytý za hádankami a úkoly, zkrátka jste příznivci geocachingu? Ať už máte vlastní pionýrskou „kešku“ nebo zatím jen sbíráte zkušenosti a zážitky při hledání jiných, určitě čas od času narazíte na místo, které stojí za to, abyste na něj pozvali ostatní „kačery“.



Rukodělky

Věnujete se v oddíle či klubu rukodělným a výtvarným aktivitám? Nemusí jít o nic světoborného, klidně jednoduché věci pro malé děti a začátečníky. Ano? A máte k tomu foťák a někoho, kdo s ním umí nafotit pár snímků? Také ano? Pak nic nebrání tomu, aby i vaše nápady posloužily jako návod pro ostatní, stačí sepsat stručný postup, přehled potřebných pomůcek a materiálu a je hotovo.

Fotostrana

Tematické fotostrany jsou novinkou tohoto ročníku Mozaiky. Mají-li se ujmout, neobejde se to bez vás, tedy hlavně bez vašich fotek. Pro další čísla jsou vymyšlena témata: Pionýr Fashion, Živé obrazy (znak nebo název Pionýr), Pionýr na očích (propagační výzdoba kluboven, základen apod.) a Pionýr na sněhu. Napadá vás jiné dobré téma? Sem s ním. Hlavně ale pošlejte fotky, určitě jich máte mraky!

Jakub

ALE VLASTNĚ COKOLIV!

Přesně tak, nehleďte na rubriky a stálá témata. Máte na srdci cokoli, co vám v Mozaice chybí či by mělo být jinak? Chcete se vyjádřit k čemukoli, čím Pionýr právě žije? Máte nápady, náměty, připomínky?

Pište, volejte, vzkazujte – budeme se těšit!



Dědictví, aneb...

Nový občanský zákoník zcela zásadně mění úpravu dědictví.

Dosavadní právní úprava byla poměrně kusá a přísná a dědění majetek přecházel fakticky ze dvou různých „právních důvodů“ – ze zákona nebo ze závěti. Pokud se dědilo ze zákona, pak se majetek dělil mezi přesně určené osoby – pro tyto účely byli dědicové rozděleni do skupin od nejbližších příbuzných a manžela, po ty nejvzdálenější. Pokud se dědilo ze závěti, postupovalo se dle tohoto posledního pořízení, pokud neodporovalo nárokům tzv. neopomenutelných dědiců (potomků zůstavitele). „Třetí“ způsob obsahoval kombinaci dvou zmíněných. Pořizovatel závěti – zůstavitel – byl poměrně dosti omezen v tom, jak naložit s majetkem, pokud měl tzv. neopomenutelné dědice – potomky – a i ve způsobu, jak bude s dědictvím naloženo: nemohl například stanovit žádné podmínky – ty byly vykládány jako přání a z hlediska zákona se k nim nepřihlíželo. Nově se dědí na základě dědické smlouvy, ze závěti nebo ze zákona. Tyto důvody mohou působit i vedle sebe.

Druhy závěti

Co do formy závěti zůstává zachována dosavadní úprava, kdy lze závěť pořizovat v písemné formě beze svědků, ovšem zůstavitel musí celou závěť napsat vlastní rukou a vlastní rukou ji podepsat. Závěť, kterou zůstavitel nenapsal (byla pořízena například na psacím stroji, sepsal jí někdo jiný nebo byla vytištěna z textového editoru počítače), musí vlastní rukou podepsat a před dvěma svědky současně přítomnými výslovně prohlásit, že listina obsahuje jeho poslední vůli. Novinkou je ústní závěť: zůstavitel, který je pro nenadálou událost v patrném a bezprostředním ohrožení života, má právo pořídit závěť ústně před třemi současně přítomnými svědky. Stejně právo má tehdy, pokud se nachází v místě, kde je běžný společenský styk ochromen následkem mimořádné události a nelze-li po něm rozumně požadovat, aby závěť pořídil v jiné formě (například na bojišti, na opuštěném místě po havárii apod.). Pokud zůstavitel závěť nepořídil, pak zachovává nová právní úprava dědění ze zákona.

Skupiny dědiců

Oproti stávající právní úpravě se však rozšiřuje počet dědických skupin z dosavadních čtyř na šest a nově jsou do okruhu zákonných dědiců zařazeni zůstavitelovi praprarodiče a sestřenice nebo bratrance. Tato novinka je cílena k zachování rodinné majetkové kontinuity – tedy aby majetek zůstal pokud možno v okruhu zůstavitelových příbuzných, byť vzdálených. Nová úprava dále mění práva nepominutelných dědiců – dětí zůstavitele – jež nemohou být ani v závěti opomenuty. Změna spočívá v tom, že: Nezletilým dětem se musí dostat alespoň tři čtvrtiny jejich zákonného podílu (tedy části, která by jim připadla, pokud by se dědilo bez závěti – podle zákona), oproti dosavadnímu stavu, kdy má nárok na celý. Zletilému se musí dostat alespoň jedna čtvrtina, přičemž doposud to byla alespoň polovina ze zákonného podílu. Prakticky si důsledek změny lze představit tak, že družka, která má nezletilé děti, může odkázat svůj majetek zčásti druhovi, což doposud možné nebylo.

Úpravy dědictví

Do dědického práva je zaváděna dědická smlouva, kterou může zůstavitel uzavřít

s dědicem ještě za života a domluvit se s ním, jaký konkrétní majetek dědici připadne. Tento druh smlouvy má přednost před zákonnými dědickými posloupnostmi a zůstavitel ji nemůže jednostranně zrušit (protože se jedná o smlouvu – vícestranný akt – závěť naproti tomu může zůstavitel změnit kdykoliv). Dědická smlouva může pojednávat jen o ¾ majetku, zbytek musí zůstat v dispozici zůstavitele. Z dědění je vyloučen ten „dědic“, který se dopustil činu povahy úmyslného trestného činu proti zůstaviteli, jeho předku, potomku nebo manželu nebo zavrženíhodného činu proti zůstavitelově poslední vůli, zejména tím, že zůstavitele k projevu poslední vůle donutil nebo lstivě svedl, projev poslední vůle zůstaviteli překazil nebo jeho poslední pořízení zatajil, zfalšoval, podvrhl nebo úmyslně zničil, ledaže mu zůstavitel tento čin výslovně prominul.

Podmínky dědictví a vydědění

Nově se připouští závěť s podmínkami (to známe z řady komedií). Stanovením podmínek lze určit, kdy bude dědic dědit (např. po úspěšném ukončení studia), a pokud podmínku nesplní, pak ztratí nárok na dědictví. Volnost ve stanovení podmínek není zcela libovolná – nepřipustné budou podmínky s povahou šikany či nutící ke změně stavu (např. uzavření manželství či rozvod nebo vystoupení z Pionýra). Výjimku tvoří povinný díl neopomenutelných dědiců, který nesmí být na podmínky vázán – je to

logické, protože pokud bychom něco takového připustili, neopomenutelný dědic by ztratil své zvýhodněné postavení. Nově je řešeno vydědění, které znala od počátku 80. let i současná právní úprava: kromě čtyř dosavadních důvodů (potomek neposkytl pomoc ve stáří, neprojevuje o příbuzného zájem, byl odsouzen k trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin nebo vede trvale nezřízený život) zavádí dva nové důvody, kterými jsou zadlužení a marnotratné počínání. Nově tento důvod není třeba do listiny o vydědění výslovně uvádět, pak má ovšem nepominutelný dědic právo na zákonný podíl, ledaže se proti němu prokáže (zpravidla z iniciativy ostatních dědiců) zákonný důvod vydědění.

Dědí se i dluhy

Nové koncepce se dostalo odpovědnosti za dluhy zůstavitele: podle současné úpravy ručí dědic (dědicové) pouze do výše nabytého dědictví. Od účinnosti nového občanského zákoníku budou dluhy přecházet na dědice v plném rozsahu, což bude k radosti věřitelů, ovšem v neprospěch dědiců, kteří budou muset uhradit všechny zůstavitelovy dluhy, tedy i ty, jež přesahují nabyté dědictví, a to případně i tak, že dluhy po zůstaviteli uhradí ze svého majetku. Takže přátelé: ještě za života vše raději rozdejte, možná to bude tak pro vaše blízké jednodušší.

Michal Pokorný, advokát
právní zástupce Pionýra



Dědictví dokáže hodně překvapit. Jak se ale v článku dočtete, i nepřijemně...

	ZÁBAVA	LESKLÝ NÁTĚR	PŘEMOŽENÝ	DRUH BROUKA	VÝROBCE POČÍTAČOVÝCH HER		TENTO DEN		KÓD SVATÉ LUCIE	NÁZEV HLÁSKY	PRACOVNÍK BENZINOVÉ PUMPY	OHYB
JALOVĚ						ZNAČKA PRŮMĚRU		ZELENINOVÝ POKRM				
ŽENSKÉ JMÉNO (14.9.)						PŘESPÁNÍ		ODBOROVÝ SVAZ (ZKR.)				
						POCHOVAT						
STARÁ SRBSKÁ JEDNOTKA OBJEMU					PŘÍTEL ČLOVĚKA				PLOD LUSTĚNIN	INICIÁLY BRZOBOHA-TĚHO		
					LISTNATÝ VYSOKÝ STROM					NĚMECKÉ ŽENSKÉ JMÉNO		
	OBRATNÝ KOUSEK	VODNÍ ROSTLINA						LÍSTEK				
		ONO NESPISOVNĚ						ODE DNE VYDÁNÍ (Z LAT.)				
MLÉČNÝ VÝROBEK						MOTOROVÁ VOZIDLA						SVĚTOVÁ VELMOC
						JMÉNO LVICE						AMER. VÁHOVÁ JEDNOTKA
DOMÁCKÝ RONALD				Tajenka 1								
				MRÁK						LIBERIJSKÁ LET. SPOL.		
SLOV. JINÝ				INIC. HEGEROVĚ						ZKR. ZÁKLADNÍCH PROSTŘEDKŮ		
SLEPIČÍ SLABIKA			PARAZI-TICKÝ ČERV						BYTOVÝ TEXTIL			
			ÚČASTNÍK									
	ŠŇUPÁK	ZKR. AMPÉRHO-DINY			CESTA (ČÍNSKY)				SPOR			
		ZBAVITÍ SLUPKY										
KULOVITÁ BAKTERIE				EMÍLIE (DOMÁCKÝ)								
STARÁ (NĚM.)												
BÁSEŇ												
PLATIDLA V EU												
SVĚTOVÝ POHÁR			VÝPRODEJ (ANGL.)	KOLUMBIJ-SKÁ ŘEKA								
ÚŘAD PRO LETECTVÍ A KOSMO-NAUTIKU USA												
DAVIDŮV HRDINA												
KILOGRAMY					PROMÍTAČÍ PLOCHA	PODNEBÍ	AMER. ZPRAVO-DAJSKÁ SLUŽBA	DOMÁCKÝ EDUARD		SAMICE OCELOTA	NÁZEV PÍSMENE	INIC. ZÁTOPKA
	DECHOVÝ ŽESTOVÝ NÁSTROJ	VYCHRLENÍ							ŠATY (SLOVEN-SKY)			
		VSTUP										
ZKR. TĚLOVÝ-CHOVY			DĚLÁNÍ POŘADKU						CÍSAŘ			
			VOLNĚ (HUD.)						AFRICKÝ PTÁK			
ČÁSTI HRNCE				CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO				INTERNET EXPLORER (ZKR.)			NA ONO MÍSTO	EMENTÁL
								OPOJENÍ (ZAST.)				
TEČKA				ZN. AMERICIA		ZAOBLE-NOST						
ADĚLA DOMÁCKÝ				TU MÁŠ		Tajenka 2						
				PŘEDLOŽKA		PENĚŽNÍ ÚHRADA ZA PŘESTUPEK						
	ČÁRA NA HRŠTI	DESKOVÁ HRA			ÚSILÍ	STARAT SE						
		VLOŽENÍ				NÁS BÁSNÍK (KAREL)						
KOČKOVITÉ ŠELMY				TĚLOCVIČNÝ PRVEK				ZNAČKA KILOMETRU				JÍST SLADKOSTI
								OSLABENÍ ORGANISMU VIREM HIV				SEVEROVÝ-CHOD
JAK (SLOVEN.)				POLÉVKOVÝ KNEDLÍČEK				INICIÁLY TENISTY AGASSIHO			DIVADLO STANDARDNÍ KLASIFIKACE PRODUKCE (ZKR.)	
				KVĚTEN (FRANC.)				OZNAČENÍ ČASU				
INICIÁLY MALÍŘE LADY			PRÁVĚCÍ CHOBOT-NATCI							STOČENÍ		
			SPZ TŘEBÍČ							ODBOBNĚ UČILISTĚ (ZKR.)		
TAHÁNÍM NANOSIT								OPRAVNA LODÍ				NÁRODNÍ KNIHOVNA (ZKR.)
ŽENSKÉ JMÉNO (26.6.)								MRCHO-ŽRAVÝ PTÁK				CHEM. ZN. GALLIA

Rozhodla jsem se kandidovat na...



Šperky z moosgummi

Pro všechny šikuly připravili pionýři z Dobřan další nápad – šperky z pěnové gumy zvané moosgummi. Přejeme vám, abyste z výrobků měli stejnou radost jako my na příměstském táboře.

Materiál: pěnovka (moosgummi) – síla 2 nebo 3 mm, barvy dle potřeby (pěnovka síly 2 mm se více ohýbá, 3 mm se lépe řeže a víc drží), paměťový drát na náramek (průměr 60 mm – stačí 1 a ¼ otáčky), případně 1 a ¼ otáčky na náhrdelník, korálky, šperkový uzávěr, bižuterní kroužky.

Pomůcky: nůžky, lámací nůž, kovové pravítko, tvrdá podložka, štípací a ketlovací kleště.

Postup:

1. Pláty nastříháme nebo nařežeme (je to lepší – na tvrdé podložce) na proužky o šířce 10–12 mm. Ty pak stříháme na obdélníky nebo čtverečky.

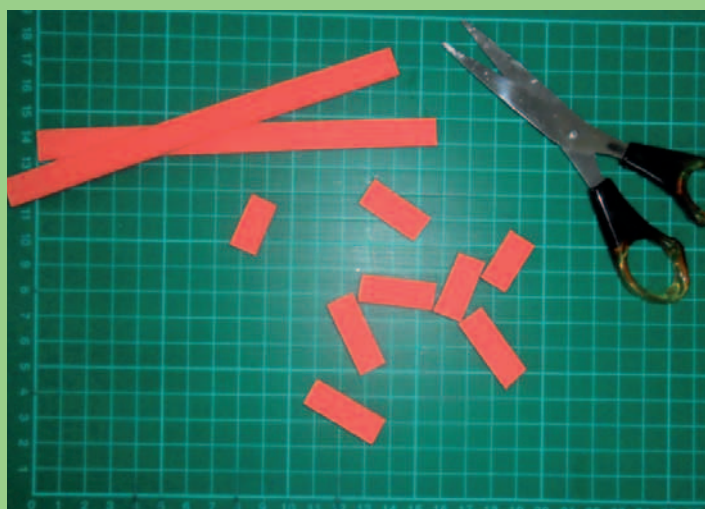
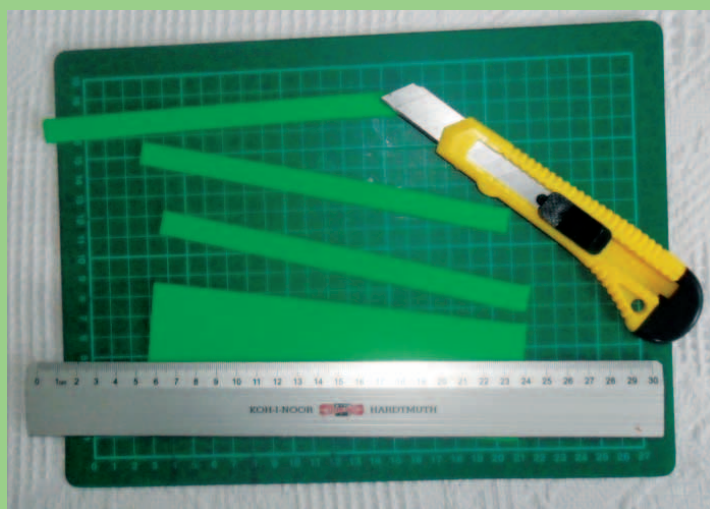
2. U náramku je pak napichujeme střídavě s korálky na paměťový drát – střídáme jednu až tři barvy. Korálky můžeme použít v jedné z barev náramku, ev. jaké máme – jdou použít i dřevěné.

3. Po navlečení připevníme pomocí ketlovacích kleští na obě strany bižuterní kroužky a zapínání. Není ale nutné, pokud použijeme 1 a ½ otáčky drátu.

4. U náhrdelníku navlečeme nejdříve 1/3 délky drátu korálky, pak 1/3 délky střídáme pěnovku a korálky jako u náramku a zbývající 1/3 drátu opět korálky (to aby nás pěnovka netlačila na krku).

5. Náhrdelník dokončíme jako náramek, tj. kroužky a zapínání.

Liba Nejedlá
vedoucí oddílu Delfínata



„Evropský“ projekt Pionýra je uzavřen – oficiální zpráva

V roce 2010 zahájil Pionýr první projekt financovaný Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky. Jeho dlouhodobým cílem je vytvoření dobrých podmínek pro zapojování všech dětí do činnosti Pionýra.

Po více než třech letech intenzivní práce byl originální projekt ukončen. Na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy byla odevzdána závěrečná monitorovací zpráva, která obsahuje celkové shrnutí – o naplnění cílů či monitorovacích indikátorů – a také závěrečné vyúčtování projektu. S konečným vyjádřením oponentů byla dne 8. 10. 2013 zpráva schválena, následně proběhlo několik posledních administrativních kroků, po nichž můžeme prohlásit projekt za ukončený a v pořádku uzavřený jak vlastní realizací, tak po formální stránce. Byla tak ukončena také jedna dlouhá kapitola v životě Pionýra, ale hned po ní následují další. Projekt má totiž zcela konkrétní výstupy, které budou práci s dětmi – nejen v Pionýru – sloužit i v následujících letech. K využití jsou čtyři nové výchovné programy pro oddíly:

MLÁDÁTKA A ZVÍŘÁTKA – pro děti nejmladších věkových kategorií.

PUTOVÁNÍ SE PSEM – pro děti mladšího školního věku.

TAJEMSTVÍ STARÉ TRUHLY – pro děti staršího školního věku.

OSMÁ PLANETA – pro věkovou kategorii 15+.

Mnozí již jednotlivé aktivity i celé programy zkoušeli a zkoušejí v oddílech a z vašich ohlasů můžeme říct, že programy jsou přínosné nejenom pro vedoucí a instruktory, ale i pro děti samotné. Jsou založeny na odborných znalostech i bohatých zkušenostech z práce s dětmi, nabízejí každému něco „na míru“.

Je nutno říct, že hlavní zásluhu na tom nemá pár jednotlivců. Díky za výsledek náleží několika desítkám lidí, kteří pracovali v počátcích v odborných týmech, prováděli výzkum mezi dětmi, vedoucími i učiteli, nebo později v praxi ověřovali programy ve svých oddílech. Zkrátka tak či onak přiložili ruku ke společnému dílu, věnovali mu čas, energii, tvůrčí nadšení a spoustu nápadů.



Jak s výsledkem naložíme? Budeme ho brát spíše jako nástroj, výzvu, inspiraci, nebo ho pomíneme a necháme na hotové podklady padat prach? To je jen a jen na nás.
Martin

Kde podklady najdete?

Ke stažení jsou na www.pionyr.cz v sekci *Pro členy/Výpravy za poznáním*.

Chcete-li objednat tištěné podklady, pište na e-mail stistko@pionyr.cz.

Hry s hvězdnou oblohou

Tajemství staré truhly – Souhvězdí (ML P3)

Uměli byste najít na noční obloze Velký vůz? A co ten Malý? Takových souhvězdí je tam celá řada, tak zkusme některá najít. Nebude to lehké, hvězd jsou na obloze tisíce, ale přesto se o to můžeme alespoň pokusit. Víte každý, v jakém znamení zvěrokruhu jste se narodili? A vězte, že každé má na obloze svou podobu. Najdeme je?

K realizaci samotné aktivity budete potřebovat:

mapy hvězdné oblohy, zatavené kartičky s kresbami souhvězdí, připínáčky, pro každou skupinku slepou mapu, tužku, koule

na pétanque (2 sady pro každé družstvo).

Jak na to Práce s mapou hvězdné oblohy

Na schůzce dětem vysvětlíme, jak se pracuje s mapou hvězdné oblohy – nastavení podle místa, ročního období, data a podobně.

Na výpravě za jasné noci následně podle mapy hledáme na obloze souhvězdí. Pozorovat hvězdy jde v místech, která jsou dál od rušných míst, kde není nebe přесvíceno světly z měst. Je dobré si na obloze najít jeden výrazný bod (např. Polárku) a od něj podle mapy postupovat při hledání souhvězdí.

Návštěva hvězdárny

Téměř každá hvězdárna a planetárium nabízí noční pozorování oblohy. Uspořádejte takový výlet, pohled na oblohu teleskopy je jedinečný. Jako variantu lze využít hru Planetárium (firma Albi, edice Hraj si a poznávej).



Poznáváme souhvězdí

Pro seznámení se souhvězdími lze také použít hry jako je pexeso, trixeso, domino apod.

Slepá mapa

V lese rozmístíme na stromy cedulky s kresbami jednotlivých souhvězdí a jejich názvem. Každá skupinka (po 3–4 dětech) dostane slepou mapu severní oblohy a tužku. Jejich úkolem je najít a pospojovat souhvězdí ve slepé mapce. Rozhoduje počet umístěných souhvězdí, drobné odchylky tolerujeme. Variantně lze cedulky s jednotlivými souhvězdími umístit tak, aby bylo jejich získání spojeno s určitým výkonem – broďení, šplhání apod.

(pokračování na str. 22 dole)





Pionýrské historky II.

Tentokrát nám opět vybylo místo na další z průkopnických historek. Podíváme se na jeden vynález, který dnes považujeme za samozřejmost. Máte jinou „pionýrskou“ zajímavost? Pošlete ji na adresu mozaika@pionyr.cz.



Jak vznikla mikrovlnka?

První mikrovlnná trouba byla 150 centimetrů vysoká, vážila 340 kilogramů a její výroba byla na svou dobu monstrózně drahá. Prostě nešlo o nic, co by si někdo za pár let představoval v každé kuchyni. Přesto šlo

o vynález, který v roce 1947 vznikl jenom díky náhodou rozteklé čokoládové tyčince.

Několik let před vybudováním první mikrovlnné trouby experimentoval vědec Percy Spencer s magnetronem, zařízením vypouštějícím energii pohánějí radarová zařízení. Radary byly v průběhu 2. světové války hodně důležitá zařízení a Percy Spencer se snažil přijít na způsob, jak dosah a přesnost radarů ještě zvýšit.

Zatímco jednou pracoval s magnetronem, zjistil, že se mu přitom rozežhřála v kapse čokoládová tyčinka. Přišel na to, že s tím mají co dělat mikrovlny a jako každý správný vědec začal ohřívací schopnosti mikrovln zkoumat. Kukuřičné zrní praskalo a vznikal z něj popcorn, mikrovlny ohřívaly jakékoli

jídlo a mikrovlnka byla na světě. Pak ještě bylo třeba vymyslet, jak ji dostat do uzavřeného prostoru, aby se neohřívali také lidé... První mikrovlnka, která se vešla do kuchyně, pak vznikla v roce 1967.

zdroj: www.jenpromuze.cz

Z E-MOŠKY

Hledáte pro děti drobné veselé dárky? Nabízíme magnetky se psem „v různých dobách a podobách“ – viz obrázky. Rozměr je 52 x 74 mm.

Další informace a možnost objednání v pionýrském jarmarku E-moška: e-moska.pionyr.cz.



(dokončení ze str. 21)

Hvězdy ve vlastních rukách

Děti rozdělíme do dvou družstev. Vedoucí vždy řekne název souhvězdí, z každého družstva vyběhne dvojice ke stanovišti s mapou hvězdné oblohy. Když dané souhvězdí najde, zapamatuje si rozložení hvězd a běží k dalšímu stanovišti. Zde se pokusí souhvězdí poskládat z koulí na pétanque. Dvojice, která má souhvězdí dřív a správně, získává pro své družstvo bod (v případě složitějších souhvězdí i dva a více bodů). Malé děti mohou běžet s instruktory.

Foto PS 8. března Jindřichův Hradec,
Pionýr Hrádek

Tajemství staré truhly – Poznej souhvězdí – Noční hra (ML P4)

Kdy jindy poznávat souhvězdí než při noční hře? Pojdme si procvičit odvalu a paměť.

K realizaci této aktivity budete potřebovat:

10 sklenic (např. od okurek), stejný počet čajových nebo hřbitovních svíček, 10 černých papírů velikosti A5, tužku, nůžky, izolepu, zápalky, pro každé dítě tužku a papír.

Jak na to

Na schůzce připravíme s dětmi několik aršíků se souhvězdími. Na každý aršík papíru nakreslíme jedno souhvězdí a opatříme

pořadovým číslem. Jednotlivé „hvězdy“ v souhvězdí vystříhneme, stejně jako číslo v rohu, a arch následně nalepíme zvenku na sklenici. Dírky na hvězdy by neměly být příliš malé. Po setmění rozmístíme sklenice po cestě, do každé vložíme svíčku a zapálíme. Sklenice umísťujeme vždy na cestu nebo mýtinu. Je důležité zabezpečit, aby se sklenice nemohla převrhnout. Děti následně procházejí trasu a jejich úkolem je zapsat si na papír, o která souhvězdí se na jednotlivých stanovištích jedná. Úkol můžeme dětem ztížit tak, že nedostanou papíry a tužky a jednotlivá souhvězdí si musí zapamatovat.

Foto PS Tuláci, Klatovy

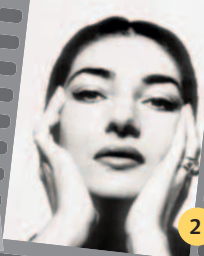
Podklady k těmto aktivitám i další náměty pro práci se staršími dětmi (ale nejen s nimi) najdete na www.pionyr.cz v sekci Pro členy/ Výpravy za poznáním.





1

1. 12. 1953 se narodil hudebník Jiří Pavlica. (obr. 1)



2

2. 12. 1923 se narodila řecká sopranistka Maria Callas († 16. 9. 1977). (obr. 2)
3. 12. 1918 proběhl pogrom v židovském ghettu v Holešově, při němž byli vojáci Československé armády zastřeleni Heřman Grünbaum a Hugo Gretzer, shodou okolností jejich bývalí spoluobojníci, kteří se jen nedávno vrátili z bojů v 1. světové válce.
3. 12. 1863 se narodil Ladislav František Čelakovský, mykolog a botanik († 31. 12. 1916).

4. 12. 1963 se narodil Sergej Bubka, ukrajinský atlet – slavný tyčkař a držitel světového rekordu.

5. 12. 1933 skončila prohibice v USA, Utah přijal 22. dodatek k ústavě, čímž bylo překročeno kvórum 75% států.

6. 12. 2003 padl za vichřice unikátní památný strom Vopařilova jedle, nejvyšší jedle bělokorá České republiky.

7. 12. 1943 se narodil František Veselý, slávisťák a reprezentační fotbalista († 30. října 2009), který byl členem zlatého týmu z ME 1976.

7. 12. 903 se narodil Abdurrahmán ibn Umar as-Súfí, perský astronom († 25. května 986).

8. 12. 1943 se narodil Jim Morrison, frontman skupiny The Doors († 3. 7. 1971). (obr. 3)

8. 12. 1953 se narodila krásná americká herečka Kim Basinger.

8. 12. 1953 se narodil americký herec John Malkovich.

11. 12. 1973 byla podepsána Smlouva o vzájemných vztazích mezi ČSSR a Spolkovou republikou Německo, v níž byla Mnichovská dohoda prohlášena za nulitní.

11. 12. 1803 se narodil francouzský hudební skladatel Hector Berlioz († 1869).



3

11. 12. 1843 se narodil Robert Koch, německý lékař a zakladatel bakteriologie († 27. 5. 1910) nositel Nobelovy ceny za fyziologii a medicínu (1905), objevil původce tuberkulózy a cholery.

11. 12. 1913 se narodil slavný francouzský herec Jean Marais († 8. 11. 1998). (obr. 4)

12. 12. 1943 byla za přítomnosti Edvarda Beneše v Moskvě uzavřena československo-sovětská smlouva o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci.

12. 12. 1863 se narodil norský expresionistický malíř Edvard Munch († 1944).

13. 12. 1553 se narodil Jindřich IV. Navarrský, významný francouzský král († 14. 5. 1610), byl prvním králem z Bourbonské dynastie, která pak ve Francii vládla až do roku 1830. Byl nedobrovolným aktérem Bartolomějské noci a tzv. Krvavé svatby, která této noci předcházela. Násilnosti této noci si jen v Paříži vyžádaly na 3000 obětí z řad hugenotů, dalších 20 000 náboženských odpůrců bylo zavražděno po celé Francii v následujících dnech.

14. 12. 1973 se narodil Peter Dinklage, zvaný Kuko, baskytarista a frontman slovenské rockové kapely Horkýže slíže.

15. 12. 1938 – Druhá republika: národní shromáždění schválilo zmocňovací zákon, který umožňoval vládě nahrazovat zákony vládními nařízeními a měnit ústavu, což znamenalo zánik demokracie v Československu.

16. 12. 1773 došlo k události zvané Bostonské pití čaje: bostonští občané v přestrojení za indiány se zmocnili zásilky čaje na lodích v přístavu a vysypali jí do moře na protest proti britskému čajovému zákonu. Byl to konflikt, který vedl až k americké revoluci a vzniku USA.

17. 12. 1903 uskutečnili Bratři Wrightové první let letadlem. (obr. 5)



4



5

18. 12. 1863 se narodil František Ferdinand d'Este, rakouský arcivévoda a následník rakousko-uherského trůnu († 1914).

18. 12. 1943 se narodil Keith Richards, britský rockový kytarista a skladatel, člen Rolling Stones.

18. 12. 1963 se narodil americký herec Brad Pitt.

22. 12. 1573 vznikla Univerzita Palackého v Olomouci.

23. 12. 1953 byli za podíl na Stalinových čistkách z 30. let popraveni Berija, Merkulov, Kobulov, Goglidze, Pešik, Děkanozov a Vlodzimirskij.

24. 12. 1953 došlo u Šaviku ke střetu rychlíku s osobním vlakem, při němž zahynulo 103 lidí a 83 bylo zraněno.

25. 12. 1883 se v Praze narodil Samuel Hugo Bergmann, česko-německo-izraelský židovský filosof, zakladatel Židovské národní knihovny, rektor Hebrejské univerzity v Jeruzalémě († 18. 6. 1975).

26. 12. 1963 se narodil Lars Ulrich, bubeník skupiny Metallica.

31. 12. 1943 se narodil Ben Kingsley, britský herec, např. představitel postavy Mahátmu Gándhiho (držitel Zlatého glóbu i Oscara za tuto roli), momentálně hraje ve filmu Enderova hra. (obr. 6)

6

Jaký je nejdůležitější den Vánoc?

Spousta z vás odpoví snadno – přece 24. 12., Štědrý den, čas pro rodinu a samozřejmě také dárky. Ale ouha, 24. prosinec je jen předvečerem skutečných Vánoc. Ty trvají od 25. 12. do tzv. Křtu Páně, který připadá na první neděli po 6. 1. (dříve se slavil 13. 1.). Vánoční svátky, které nás opět čekají koncem roku, slavíme téměř všichni a jistě máme dojem, že je dobře známe. Podobných záłudností ale ukrývají více. Víte třeba, že hlavní symbol Vánoc – ozdobený stromček – je ve skutečnosti novinka? Alespoň ve srovnání s trváním celé vánoční tradice, která má možná počátky ještě v předkřesťanských oslavách slunovratu. Prosazovat se u nás totiž začal až kolem poloviny 19. století.

A pokud toto nejsou pro „vaše“ děti žádné chytáky, zkuste si s nimi například popovídat o tom, jak se slaví Vánoce v různých zemích, na síti sítí určitě najdete informaci dostatek.



Willy Brandt

narozen jako Herbert

Ernst Karl Frahm (18. prosince

1913 – 8. října 1992) byl německý politik, kancléř

Západního Německa v letech 1969 – 1974 a vůdčí osobnost

Sociálnědemokratické strany Německa (SPD) v letech 1964 – 1987. Před

nástupem do funkce kancléře byl starostou

v Západním Berlíně. Po odchodu z úřadu kancléře vedl Socialistickou internacionálu.

Protože tvrdá opozice zamezila uskutečnit většinu z Brandtova domácího programu, jeho nejdůležitějším odkazem se stala Ostpolitik, tedy politika založená na zlepšení vztahů s Východním Německem, Polskem a Sovětským svazem. Tato politika působila v Západním Německu značně kontroverzně, ale Brandt díky ní získal Nobelovu cenu míru roku 1971.

Brandt byl nucen rezignovat v roce 1974 poté, co se veřejnost dozvěděla, že jeden z jeho nejbližších spolupracovníků pracoval pro východoněmeckou tajnou službu (Stasi). Toto se také stalo jedním z největších politických skandálů v poválečném Západním Německu.



Pionýrský podzim

Tentokrát tu máme výběr z pionýrského Facebooku, kam nahráváte své podzimní fotky. Kéž by si tuhle galerii proklikal každý, kdo si myslí, že děláme jen letní tábory...

Další plánovaná témata:

Pionýr Fashion – oddílová trička, šátky, doplňky, ozdoby...

Živé obrazy – ztvárnění názvu Pionýr nebo našeho znaku „živým obrazem“

Pionýr na očích – jak je Pionýr vidět na klubovnách a táborových základnách

Pionýr na sněhu – zimní sporty, hry i jiné radovánky

Máte další nápady? Tak pište!

Ale hlavně pošlete fotky, pochlubte se!

kontakt: mozaika@pionyr.cz

Nezapomeňte sledovat také pionýrský Facebook. Nejen, že tam můžete fotky také nahrát, ale když je pošlete mailem, objeví se i tam.



PS Vysočina Svitavy



PS Vysočina Svitavy



PS Za vodou Josefov



PS Kroměříž a PS Chropyně



PS Praha



PS Pratelství Pardubice



PS Lvičata



PS Safír Kdyně



PS Šenov



PS Šenov



Tepera Karvina



PS Šenov